DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 29. Wtorek, 4 (16) Lutego. 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie, oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej Numer 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się.—Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; - półrocznie rs. 5;—kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom.—Listy przyjmują się tylko frankowane. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12-ej do 1-ej po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 4 (16) Lutego.

Ordery. — Najjaśniejszy Pan, w dniu 27 grudnia r. z., Najłaskawiej udzielić raczył niżej wymienionym urzędnikom służby zdrowia, za gorliwą ich służbę, następujące nagrody: starszym lekarzom, radcom dworu: pułku fortecznego brzesko-litewskiego, *Fedorowowi* — order św. Włodzimierza 4-ej klasy; pułków piechoty: 40-go koływańskiego, *Malinowskiemu* — order św. Anny 2-ej klasy z koroną Cesarską; 30-go połtawskiego *Aleksiejewowi*, 8-go bataljonu strzelców *Siemiganowskiemu*, 37-go ekaterynburgskiego pułku piechoty J. C. W. Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza, *Wrachorytowi*; lekarzowi warszawskiego fortecznego bataljonu, asesorowi kolegjalnemu *Mokryckiemu* — ordery św. Anny 3-ej klasy; radcom dworu, starszym lekarzom: 27-go witebskiego pułku piechoty *Waśniewskiemu* — order św. Stanisława 2-ej klasy z koroną Cesarską; pułku fortecznego nowogieorgiewskiego *Szumejko*, młodszemu lekarzowi 7-go bataljonu strzelców, asesorowi kolegjalnemu *Kamińskiemu*, młodszym lekarzom pułków grenadjerów: 12-go astrachańskiego J. C. W. Cesarzewicza Następcy Tronu, asesorowi kolegjalnemu *Leonowiczowi* — ordery św. Stanisława 2-ej klasy, i 11-go fanagoryjskiego pułku jeneralisymusa księcia Suwarowa *Kowalewskiemu* — św. Stanisława 3-ej klasy.

Ordery zagraniczne. — Ministrowi spraw wewnętrznych, jenerał-adjutantowi *Timaszewowi*, udzielone zostały: przez najjaśniejszego króla szwedzkiego i norwegskiego — order Miecza wielkiego krzyża, i przez najjaśniejszego króla duńskiego — order Danebroga wielkiego krzyża. Na przyjęcie i noszenie tych orderów, Najjaśniejszy Cesarz Najmiłościwiej raczył zezwolić. (*Praw. Wiest.*)

Okólnik głownego naczelnika północno-zachodniego kraju. — Towarzysz ministra skarbu, pod dniem 7 stycznia zawiadomił, że Najjaśniejszy Pan, na skutek postanowienia komitetu ministrów, w dniu 20 grudnia 1868 r. Najwyżej polecić raczył: dozwolić osobom, które uzyskały pożyczki na kupno dóbr w gubernjach zachodnich na mocy postanowienia 5 marca 1864 r., lub na mocy ustawy byłego towarzystwa nabywców dóbr w tych gubernjach, wnosić na opłacenie kapitału tych pożyczek dowody wykupowe $5\frac{1}{2}$ % podług nominalnej ich wartości. (*Wil. Wiest.*)

USTAWA

Warszawskiego Oddziału Towarzystwa Rosyjskiego Opieki nad zwierzętami, zatwierdzona przez JW. Ministra Spraw Wewnętrznych

dnia 18 Września. Nr. 3004.

Rozdział I.

Cel Towarzystwa.

Artykuł 1. Warszawski Oddział Rosyjskiego Towarzystwa Opieki nad zwierzętami, ma za cel, połączonemi usiłowaniami swych Członków, uchronić zwierzęta od srogiego i złego obchodzenia się z nimi i w ogóle wpływać na polepszenie ich bytu.

Art. 2. Oddział Towarzystwa przedewszystkiem ma na uwadze zapobieżenie i o ile możności, wykorzenienie nadużyć i tyrańskiego obchodzenia się przez: *a*) pozostawianie zwierząt domowych bez środków niezbędnych do życia, jako to: bez należytego pomieszczenia, dostatecznego pokarmu, pielęgnowania na wypadek choroby i t. p.; *b*) przez używanie zwierząt do robót nieodpowiednich ich naturze, ani ich sile; *c*) przez tyrańskie obchodzenie się z bydłem, przeznaczonem na rzeź w czasie rzezi, jak również w ogólności męczenie zwierząt z upodobania dla zabawy, ze złości i t. p.; *d*) polowanie i rybołóstwo w czasie prawem zabronionem, niszczenie gniazd ptasich, oślepianie ptaków i innych zwierząt dla zysku lub ze złości i t. p.; *e*) przez silne bicie, kaleczenie, i wogóle niemiłosierne obchodzenie się z niemi w celu zmuszania ich do pracy lub posłuszeństwa.

Art. 3. Oddział Towarzystwa zamierza dojść do tego celu następującemi środkami: *a*) za pomocą narad Członków względem polepszenia bytu zwierząt; *b*) przez współdziałanie, rady, wskazania i inne środki, zmierzające do lepszego urządzenia szlachtuzów (bydłobojni) zaprowadzenia w nich łatwiejszej rzezi bydła; *c*) przez zaprowadzenie w miarę możnści, szlachtuzów koni i weterynaryjnych zakładów leczniczych; *d*) przez wzbudzenie szczególniej w prostym ludzie, współczucia dla zwierząt, przez wydanie i bezpłatne rozdawanie książek w tym celu pisanych; *e*) przez napominanie za pomocą duchowieństwa; *f*) przez wyznaczenie pieniężnych i innych różnego rodzaju nagród dla osób ze służby policyjnej, odznaczających się gorliwem wykonywaniem wydanej przez Oddział Towarzystwa instrukcji, jak również dla furmanów, pastuchów, rzeźników, kowalów, dorożkarzy, i w ogóle dla osób odznaczających się dobrem obchodzeniem ze zwierzętami; *g*) przez zakupywanie starych i chorych koni dla przecięcia dalszego ich męczenia przez zabicie; *h*) przez udzielanie wiadomości właściwym władzom o osobach obchodzących się ze zwierzętami z oburzającą srogością i o polujących w czasie zabronionym.

Art. 4. Oddział Towarzystwa przedstawia do decyzji Namiestnika w Królestwie wnioski swoje względem przedsięwzięcia administracyjnych i prawnych środków, w celu ochronienia zwierząt od złego z niemi obchodzenia się i względem postanowienia kar za to wymierzać się winnych.

Rozdział II.

Atrybucje Oddziału Towarzystwa.

Art. 5. Władze Rządowe jak również i miejscowe Władze Policyjne udzielać będą Oddziałowi Towarzystwa wszelkiej możliwej pomocy w tem zadaniu dotyczącem dobra ogółu.

Art. 6. Oddział Towarzystwa bezpośrednio znosi się z Władzami i osobami Rządowemi w zastosowaniu się do istniejących przepisów i do korespondencji swej używa prostego papieru.

Art. 7. Oddział Towarzystwa ma własną pieczęć z napisem: печать Варшавскаго Отдѣла Россійскаго Общества покровительства животнымъ".

Rozdział III.

Środki utrzymania Oddziału Towarzystwa.

Art. 8. Fundusze Oddziału Towarzystwa, na pokrycie wydatków, składać się będą: *a*) z corocznych i jednorazowych składek od Członków, ustanowionych w § 23 niniejszej Ustawy; *b*) z ofiar od osób prywatnych czynionych na korzyść Oddziału Towarzestwa, i *c*) z funduszów zebranych za wydawane dzieła przez Oddział Towarzystwa.

Art. 9. Istniejące fundusze Oddziału Towarzystwa używać się mogą na bieżące potrzeby.

Rozdział IV.

Skład Oddziału Towarzystwa.

Art. 10. Rosyjskie Towarzystwo Opieki nad zwierzętami pozostaje pod bezpośrednią opieką Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Starszego.

Art. 11. Oddział Towarzystwa składa się z Członków: honorowych, rzeczywistych i korespondentów.

Art. 12. Członkami mogą być tak Rosjanie jak i cudzoziemcy płci obu, bez różnicy stanu i miejsca zamieszkania.

Art. 13. Liczba Członków jest nieograniczona.

Art. 14. Do administracji sprawami Oddziału Towarzystwa ustanawia się Zarząd składający się z Prezesa, Wice-Prezesa i 9-u Członków Zarządu i Zawiadującego sprawami Towarzystwa.

Art. 15. Prócz obowiązków Zawiadującego sprawami Oddziału Towarzystwa obowiązki innych osób są bezpłatne; Zawiadujący sprawami Oddziału Towarzystwa, jeżeli środki na to pozwolą, korzysta z mieszkania w lokalu Zarządu Oddziału Towarzystwa i pobiera płacę według uznania Zarządu.

Rozdział V.

O wyborach na Członków Oddziału Towarzystwa, o ich atrybucjach i obowiązkach.

Art. 16. Na Członków Oddziału Towarzystwa przyjmują się przez Zarząd osoby mogące zapewnić Oddziałowi Towarzystwa pożyteczne współdziałanie.

Art. 17. Życzący zostać rzeczywistym Członkiem, powinien objawić o tem Zarządowi Oddziału Towarzystwa lub jednemu z jego Członków i wnieść ustanowioną składkę za rok bieżący.

Art. 18. Wybrany na rzeczywistego Członka, otrzymuje bilet służący do stwierdzenia tożsamości osoby w razie zaszłej potrzeby wezwania pomocy Władzy Policyjno-Wykonawczej. *Uwaga.* Bilety rzeczywistych Członków podpisuje Prezes, a poświadcza Zawiadujący sprawami i wydają się na jeden rok, licząc zawsze od 1 Stycznia bieżącego roku do 1 Stycznia następnego roku.

Art. 19. Członkowie rzeczywiści zasiadają na wszystkich zebraniach Oddziału Towarzystwa z prawem głosu; wybierając z pomiędzy siebie i nieobecnych na wszystkie Urzędy Oddziału Towarzystwa, oprócz Prezesa, którego wyznacza i zatwierdza Namiestnik Królestwa. Wice-Prezes wybiera się z całego składu Członków Oddziału Towarzystwa.

Art. 20. Członkowie rzeczywiści używani są dla przedstawienia Zarządowi swych wniosków w przedmiotach, jakie uważają za pożyteczne dla Oddziału Towarzystwa.

Art. 21. Dzieła Członków rzeczywistych w przedmiotach odnoszących się do czynności Oddziału Towarzystwa, po rozpoznaniu i zatwierdzeniu ich przez

Zarząd, drukują się na żądanie autorów kosztem Oddziału Towarzystwa, z pozostawieniem do ich dyspozycji stu egzemplarzy.

Art. 22. Każdy Członek przyjmuje na siebie obowiązek wspierania działań Oddziału Towarzystwa i w ogóle brania czynnego udziału w osiągnięciu celu założenia Towarzystwa, nie dopuszczając srogiego obchodzenia się ze zwierzętami i podając o tem do wiadomości Oddziału Towarzystwa i Władz właściwych.

Art. 23. Członkowie rzeczywiści wnoszą corocznie do kasy Towarzystwa nie mniej jak rubli srebrem 3. Coroczna jednak składka może być zamienioną na jednorazową rsr. 30, która winna być uiszczoną w całości, nie licząc w to wniesionych już poprzednio przez Członków corocznych składek. *Uwaga.* Termin do wnoszenia składek liczy się od 1 Stycznia r. b. do 1 Stycznia roku następnego.

Art. 24. Członkowie honorowi wybierani są na przedstawienie Prezesa lub też Zarządu Oddziału Towarzystwa, które wnosi się pod zatwierdzenie na ogólnem zebraniu.

Art. 25. Osoby płci żeńskiej wybierane na Członków honorowych, tytułują się opiekunkami Towarzystwa.

Art. 26. Członkowie honorowi korzystają z praw danych Członkom rzeczywistym, lecz nie są obowiązani opłacać składek ani rocznych, ani jednorazowych.

Art. 27. Osoba składająca w darze dla Wydziału Towarzystwa nie mniej jak 100 rsr., otrzyma tytuł honorowego Opiekuna Towarzystwa.

Art. 28. Członkowie honorowi otrzymują stosowne dyplomy podpisane przez Opiekuna Towarzystwa, Prezesa Zawiadującego sprawami, jak również i bilety wspomnione w § 18.

Art. 29. Na Członków korespondentów wybierane są tylko osoby mogące z powodu swych wiadomości zapewnić Towarzystwu pożyteczne współdziałanie.

Uwaga. Członkowie korespondenci otrzymują patenta oznaczone w § 28.

Art. 30. Członkowie korespondenci nie są wybierani do żadnych obowiązków i wolni są od opłaty corocznych i jednorazowych składek.

Art. 31. Członkowie korespondenci obowiązani są prowadzić korespondencją z oddziałem Towarzystwa i dostarczać temuż potrzebne wiadomości. (*d. n.*).

SPRAWOZDANIE

o postępie czynności sprawdzenia tabel likwidacyjnych z dóbr ziemskich, za miesiąc Grudzień 1868 r.

Numer.	Komisje.	Ilość tabel przedstawionych.	Liczba sprawdzonych tabel z dóbr: Prywatnych	Instytutowych.	Majorackich.	Razem	Tabele sprawdzone obejmują. Dymów	Morgów.	W przecięciu przypada na jeden dym. Mórg	Pręt.	Ilość tabel przedstawionych Komitetowi Urządzającemu.
1	Warszawska	3,188	3,098	42	48	3,188	54,059	786,791	14	111	3,188
2	Kaliszska	2,438	2,322	24	92	2,438	58,109	543,626	9	107	2,438
3	Kielecka.	1,486	1,324	90	72	1,486	43,876	404,952	9	68	1,486
4	Lubelska	1,788	1,747	12	29	1,788	57,796	917,239	15	276	1,788
5	Łomżyńska. . . .	1,600	1,512	2	86	1,600	22,621	237,138	10	146	1,600
6	Płocka	2,493	2,468	12	13	2,493	37,052	335,593	14	137	2,493
7	Petrokowska . . .	2,018	1,955	6	57	2,018	48,141	596,570	12	117	2,018
8	Radomska	1,828	1,730	29	69	1,828	43,187	496,905	11	15	1,828
9	Siedlecka	1,551	1,451	11	89	1,551	33,807	699,235	20	205	1,551
10	Suwałkska. . . .	1,295	1,030	1	264	1,295	18,084	437,723	24	61	1,295
	W ogóle	19,685	18,637	229	819	19,685	416,732	5,455,772	13	28	19,685

Z liczby przedstawionych Komitetowi Urządzającemu tabel 19,685
Komisja Centralna zatwierdziła 19,553
podług tych tabel przyznano:
włościanom na dymów 561,883
gruntów użytkowych morgów 5,563,437
w przecięciu na jeden dym około morgów . 9 pr. 270
właścicielom dóbr wynagrodzenia rs. 61,945,520
w przecięciu za jeden mórg około rs. 11 k. 13
czyli za jedną dziesiatinę . . . . . rs. 22 k. 26

Z liczby przedstawionych tabel nie zatwierdzono 132
z tego zwrócono Komisjom dla poprawienia . . 61
dla dokonania oszacowania 33
nie rozpoznano z powodu nieotrzymania zażądanych wiadomości 28
przypada do rozpoznania 10

Z liczby tabel zatwierdzonych przez Komisję Centralną:
a) odesłano do Komisji Likwidacyjnej dla dalszego postąpienia 19,479
b) przygotowuje się do odesłania 47
c) nie może być odesłanem z powodu nieotrzymania wszystkich tabel z całych dóbr . . 20

Komisja Likwidacyjna zarządziła wypłatę właścicielom dóbr wynagrodzenia Listami Likwidacyjnemi:
z tabel 19,302
w sumie . . . rs. 60,613,935

Z Komitetu Urządzającego odesłano do miejscowych Komisij Spraw Włościańskich dla wprowadzenia w wykonanie tabel 18,977

Zwrócono z Komisij tabel ostatecznie w wykonanie wprowadzonych 14,408

Oddano do Archiwum dla zachowania ostatecznie w wykonanie wprowadzonych tabel . . 12,960.

Komisja Rządowa Sprawiedliwości ogłasza, iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem na 272 posiedzeniu w d. 1 (13) Listopada r. z. odbytem, zapis po rs. 15 dla Cerkwi Greko-Unickiej w Biłgoraju i dla b. klasztoru OO. Dominikanów w Krasnobrodzie, przez niegdy Zofją Karczmarczykową, testamentem urzędowym z d. 1 (13) Października 1863 r. uczyniony, w myśl Art. 910 K.C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w testamencie oznaczonemi zatwierdził.

Uwolnienia i nominacja. — W wydziale górniczym zarządu finansowego, uwolnieni zostali ze służby: zarządzający zakładami górniczemi i kopalniami zachodniego okręgu górniczego, *Żarski*, i zarządzający zakładem Strachowice, we wschodnim okręgu górniczym, *Płużański*; mianowany został: zarządzający poszukiwaniami w zachodnim okręgu górniczym, inżynier górniczy, asesor kolegjalny *Jaszewski*, zarządzającym zakładami górniczemi i kopalniami w tymże okręgu.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 4 (16) Lutego.

Dzienniki paryzkie z niedzieli, nie donoszą jeszcze o przybyciu z Aten do Paryża hr. Walewskiego, który też według ostatnich obliczeń, mógł stanąć z powrotem co najwcześniej dziś lub jutro. Z tego powodu nie ma żadnych nowych wiadomości co do sprawy grecko tureckiej, którą też uważają, za prawie ukończoną. Tylko *La France* zaprzecza wieści, jakoby król Jerzy dopiero wtedy zgodził się na przyjęcie deklaracji, kiedy bezskutecznie odwołał się do cesarza Napoleona. *La France* dodaje, iż trudno pojąć o co by mógł prosić król Jerzy cesarza Napoleona w obec zbiorowej deklaracji mocarstw. — Wiadomości z Aten sięgające do 29 stycznia (10 lutego) wskazują, że spokojność nie została tam zakłóconą, bo chociaż tu i owdzie na ulicach dawały się słyszyć okrzyki patrjotyczne, chociaz zrobiono owację p. Bulgarisowi, jednakże nie posunięto się dalej, a stronnictwo rewolucyjne widząc, że teraz nie może nic wskórać, oszczędza się na przyszłość.

P. Olozaga, naczelnik stronnictwa progresistów, dla tego nie został obrany na prezesa kortezów w Hiszpanji, iż nie chciał przyjąć tej godności, w przekonaniu, że daleko większe może przynieść przysługi krajowi na posadzie ambasadora w Paryżu, na które to stanowisko, jak zapewnia *La France*, wkrótce ma powrócić. Prezesem kortezów, jak donosiliśmy, został obrany p. Rivero demokrata; z wice-prezesów, jeden należy do stronnictwa unji liberalnej, drugi jest demokratą, trzeci progresistą, a czwarty demokratą progresistowskim. Jakie subtelne różnice zachodzą pomiędzy temi odcieniami stronnictw, trudno określić, a może i same te odcienia nie zdołałyby jasno tego dokazać. W każdym razie wybory prezydjum bardzo przychylnie wypadły na korzyść rządu. P. Rivero, który, jak wiadomo był najdzielniejszym pomocnikiem jenerała Prima pośród trudności jakie przebył rząd tymczasowy w Madrycie, stojąc na czele potężnego stronnictwa, zamierza naprzód upozażyć kraj w instytucje liberalne, nie troszcząc się o przyszły kształt rządu, a z uwagi na wzrastającą jego popularność wnoszą, iż wkrótce stanie on na czele gabinetu. — W wilję zebrania się kortezów, zgromadzenie większości deputowanych okrzyknęło królem Dom Ferdynanda portugalskiego, w duchu dawnej polityki progresistów, dążącej do zjednoczenia iberyjskiego. Żadne prywatne zgromadzenie nie miało miejsca w celu poparcia kandydatury księcia Aosta; stronnicy księcia Montpensier czekają, stronnicy Don Carlosa milczą, a republikanie zajęli stanowisko odporne. *La Patrie* podająca te wiadomość, dodaje ze swej strony, że rząd francuzki zachowa, tak jak dotąd, zupełna neutralność w kwestji wyboru monarchy hiszpańskiego, uważając tę sprawę za czysto wewnętrzną.

W duchu zaprzeczeń pogłoskom o zamierzonem zawarciu przymierza austro-włosko-francuzkiego i w ogóle wieściom wojowniczym, które to zaprzeczenia nastąpiły tak ze strony *Prov. Corresp.* jak i ze strony *Corresp. italienne*,—*La France* zaprzecza doniesieniom dzienników o powiększaniu zapasów i środków obrony oddziału ekspedycyjnego w Civita-Vecchia, dodając, że nic nie usprawiedliwiałoby podobnego środka.

Z Sztutgardu donoszą, że usiłowania gabinetu bawarskiego w celu zawarcia przymierza pomiędzy państwami południowo-niemieckiemi dotąd napotykają przychylne usposobienia.— Wiadomo, jak gwałtowna zawiązała się polemika pomiędzy półurzędowemi paryzkiemi a półurzędowemi berlińskiemi dziennikami, z powodu mowy hr. Bismarcka w przedmiocie zasekwestrowania dóbr prywatnych króla hanowerskiego i elektora heskiego. Ze strony dzienników francuzkich polemika ta przycichła, jak zapewniają, z wyższego rozkazu, zaś *Nordd. Allg. Ztng.* całą winę obecnie składa na dzienniki austrjackie i południowo-niemieckie, z których dopiero wszelkie plotki i bajki czerpały dzienniki francuzkie.— Lecz te ostatnie, jak się okazuje, ani chwili nie mogą być spokojne, bo zaledwie zaprzestały polemiki przeciw Prusom, rozpoczęły ją, według naszego wczorajszego telegramu, z rządem belgickim.

Ministrowie angielscy na znanej uczcie korporacji rybaków w Londynie, mieli sposobność zabierania głosu, odpowiadając na wznoszone za ich zdrowie toasty. P. Gladstone oświadczył, iż jakkolwiek trudne jest zadanie gabinetu, będzie się starał go spełnić. Pp. Lowe i Bright, przemawiali za oszczędnościami i zmniejszeniem podatków. Ministrowie nie poczynili wyjawień co do przyszłej swej polityki, gdyż według przyjętego zwyczaju, należy się pierwszeństwo w tym względzie parlamentowi. — Tymczasem dziennik londyński *Sun* wspomina krążącą w Londynie pogłoskę, według której, w gabinecie tamtejszym powstało rozdwojenie w przedmiocie kościoła panującego w Irlandji; część ministrów oświadcza się za załatwieniem tej kwestji w duchu listów hr. Johna Russella, a druga część obstaje za zupełnem zniesieniem kościoła panującego w Irlandji; p. Gladstone zaś waha się,

wprawdzie nie co do zasady, ale co do jej wprowadzenia w wykonanie.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Ateny, *15 (3) lutego.* Minister spraw zagranicznych Delyanis, przesłał depeszę okólnikową do reprezentantów Grecji, oznajmiającą o przyjęciu deklaracji i zastrzegającą stanowisko rządu.

Paryż, *15 (3) lutego.* Walewski przybywa jutro lub we środę. We czwartek odbędzie się posiedzenie konferencji.— Cesarz wydelegował marszałka Niela do bronienia w izbie prawa o kontyngensie wojskowym.

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Paryż, 13 (1) lutego.* Z wiarogodnego źródła zapewniają, że Dżemil-pasza zawiadomił już prezesa konferencji, iż Porta, na skutek przyjęcia oświadczenia przez rząd grecki, uważa za nie byłe swe ultimatum wystosowane do Grecji. Żądanie przeto, które konferencja ma postawić Porcie, ażeby ta ostatnia cofnęła swe ultimatum, będzie jedynie formalnością. (*Cor. Bür.*)

* *Paryż, 13 (1) lutego. Journal officiel du soir* powiada: Misja military fraucuzka, która posłaną była do Bukaresztu na żądanie rządu rumuńskiego, została odwołaną z rozkazu rządu cesarskiego (*Tamże*).

* *Florencja, 13 (1) lutego. Nazione* zaprzecza stanowczo pogłoskom o zmianach w ministerstwie i oświadcza, że takowe są całkiem bezzasadne. (*Tamże*).

* *Sztutgard, 13 (1) lutego.* Usiłowania księcia Hohenlohe, prezesa ministrów bawarskich, w celu osiągnięcia przymierza pomiędzy państwami Niemiec południowych, doznają dotąd dobrego przyjęcia. (*Cor. Hav. Bul.*)

* (Eksportacja zwłok). Wczoraj odbyła się eksportacja zwłok ś. p. małżonki szambelana, rzeczywistego radcy stanu, Katarzyny Aleksandrównej Hurko, do katedry prawosławnej św. Trójcy, ztamtąd zaś na stację drogi żelaznej petersburgskiej. Na nabożeństwie żałobnem, odprawionem przez najprzewielebniejszego Joanicjusza, raczył znajdować się JW. Jenerał-Feldmarszałek.

* (Przejście warszawskich ruskich zakładów naukowych pod władzę kuratora warszawskiego okręgu naukowego). Wykonanie wydanego w d. 30 listopada 1868 r. Najwyższego ukazu o oddaniu warszawskich ruskich zakładów naukowych—męzkiego i żeńskiego gimnazjów i szkół elementarnych, na ogólnej zasadzie, pod władzę kuratora warszawskiego okręgu naukowego, faktycznie spełniło się 7 (19) stycznia r. b. w dniu rozpoczęcia lekcji drugiego półrocza szkolnego. O godzinie 11-ej z rana, przybył do cerkwi ruskiego męzkiego, a obecnie pierwszego warszawskiego gimnazjum, kurator okręgu, tajny radca senator Witte, na nabożeństwo zwykle odprawiane w tym zakładzie przed rozpoczęciem nauk w każdem półroczu szkolnem. Po skończeniu nabożeństwa, kiedy nauczyciele i uczący się wszystkich warszawskich ruskich zakładów naukowych—pierwszego męzkiego i pierwszego żeńskiego gimnazjów i dwóch szkół elementarnych—zebrali się w sali aktowej gimnazjum męzkiego, kurator wyjaśnił im znaczenie i cel, wyrażonej w wspomnionym Najwyższym rozkazie, i obecnie wprowadzanej przez niego w wykonanie, Monarszej woli, w następujących słowach. „Zgromadziłem was dziś, żeby po nabożeństwie, przed rozpoczęciem drugiego półrocza szkolnego, oznajmić wam poleconą mi przez ministra oświecenia publicznego do wykonania Najwyższą wolę, o włączeniu obydwóch tych gimnazjów z będącemi przy nich szkołami elementarnemi, do składu powierzonego mi warszawskiego okręgu naukowego. Gimnazja te w poleceniu ministra nazwane są *pierwszemi* w Warszawie, a sama ta ich nazwa, obowiązuje je do dążenia do tego, aby stały się rzeczywiście wzorowemi nie tylko w Warszawie, ale w i w okręgu. Rząd nasz nie szczędził i nie szczędzi niczego, aby ułyć zwierzchności gimnazjalnej urzeczywistnienie tego zaszczytnego zadania; zapewnił zupełnie położenie wszystkim będącym w służbie przy tych zakładach, nadawszy im ważne prerogatywy pod względem służby i emerytury, jakich nie posiadają osoby wydziału naukowego nawet w odległych guberniach Syberji; zdołał zaopatrzyć te zakłady, pomimo krótkości ich istnienia, w takie obfite pomoce naukowe, jakich nie posiadają nawet niektóre gimnazja w obydwóch stolicach; nakoniec zwierzchność tutejszego okręgu, obejmując obecnie zawiadywanie nad pierwszemi warszawskiemi gimnazjami, z całą gotowością ofiaruje im szczery swój udział wszędzie, gdzie będą one potrzebowały jego poparcia, dla tego żeby mogły zająć to wydatne stanowisko, jakie im zostało wskazane przez ministra oświecenia publicznego. Taki jest cel do którego powinny dążyć oba gimnazja, i cel ten niezawodnie zostanie osiągnięty, jeżeli bezpośredni kierownicy tych zakładów naukowych, nauczyciele i nauczycielki, stale będą zapatrywali się na swe obowiązki z taką sumiennością, z taką poważną uwagą, jakich mam prawo oczekiwać od rosjan, z własnej woli przybyłych do nadwiślańskiego pogranicza, dla pomagania do utworzenia ruskiego wykształcenia pośród młodzieży, która w znacznej większości w obu tych zakładach należy do jednej z nimi narodowości, wyznaje jednaką z nimi wiarę. Lecz dla tego aby gimnazja te całkiem zasłużyły na nazwę *pierwszych* w Warszawie i w okręgu, oprócz gorliwości i sumiennego pełnienia obowiązków ze strony nauczycieli i nauczycielek, wymagane jest jeszcze i co innego,—żebyście wy, ucząca się młodzieży, przez moralne postępowanie i istotną pracę podtrzymywali gorliwość w waszych nauczycielach, dla tego że nateńczas dopiero, zakłady naukowe, którym zawdzięczać będziecie najlepsze zadatki do życia, w zupełności usprawiedliwią oczekiwania Najjaśniejszego naszego Monarchy. Ostatnie dwa lata istnienia tych gimnazjów, minęły bez żadnego udziału ze strony zwierzchności warszawskiego okręgu naukowego, tak w ich zawiadywaniu, jak i w ich kierunku, a dwa lata wiele znaczą w życiu zakładu naukowego, i dla tego uważam za konieczny mój obowiązek, zaraz na początku bliżej poznać ich stan pod każdym względem, aby na podstawie rozważnego badania, być wstanie przedsięwziąść odpowiednie środki dla utrwalenia tego co zasługuje na zachętę, i usunięcia wszystkiego, co przeszkadza regularnemu rozwojowi postępów w tych zakładach.” (*Okólnik warsz. okr. nauk.; styczeń Nr. 1, 1869 r.*).

* (O Psałterzu Małgorzaty). Członek Cesarskiej akademji nauk p. P. Dubrowski pisze do *Warsz. Dniew.*: „*Gazeta Polska* w N-e 33, uzupełniając wiadomość o najstarożytniejszym pomniku polskiego pismiennictwa „Psałterzu Małgorzały, zarazem uznała za właściwe uzupełnić, jak się wyraża, i moją wzmiankę o tym pomniku, zamieszczoną w N-e 23 *Warsz. Dniew.* (i w N-e 24. *Dzien. Warsz.*) Na czem że zależy to uzupełnienie? Oto, że są jeszcze starożytniejsze *ślady* polskiego piśmiennictwa z czasów Piastów! Czyż *Gazeta Polska* nie zrozumiała z mej wzmianki, że w niej była mowa o jedynym *całkowitym* (jak powiedziano u mnie) pomniku starożytnego piśmiennictwa, jakim rzeczywiście jest tak zwany „Psałterz królowej Małgorzaty” (z XIV wieku). A że są niejakie oderwane ślady, i to tylko *ślady* starożytnego języka polskiego (lecz nie literatury), o tem niezawodnie doskonale wiedziałem i nie potrzebowałem się o tem rozwodzić w mej wzmiance z powodu doniesienia *Kurjera Warsz.* o poprawkach p. Papłońskiego. Rozumie się samo przez się, że język polski używany był w piśmie i przed XIV wiekiem. Pomimo tego jedynym *całkowitym* pomnikiem starożytnego polskiego piśmiennictwa, zawsze pozostaje wyżwspomniony „Psałterz,” po raz pierwszy poddany filologicznemu rozbiorowi w dziedzinie ruskiej umiejętności, z słowiańskiego punktu zapatrywania się. Tymczasem nie szkodziłoby zwrócić uwagę na przyczynę, dla czego u innych plemion słowiańskich zachowały się bardzo starożytne i całkowite pomniki ich piśmiennictwa, kiedy tylko polskiemu narodowi ich brakuje?... W każdym razie, miło mi było dowiedzieć się, że polscy uczeni nakoniec zwrócili uwagę na swój szacowny rękopism, teraz sprawdzony przez p. Papłońskiego z egzemplarzem drukowanym. Przytoczymy słowa Lelewela, wzięte za epigraf przez hr. Dunina-Borkowskiego, w jego wydaniu „Psałterza królowej Małgorzaty.”—„Jeżeli śmy ubodzy wilości i ważności rękopismów, nie bądźmy ubodzy w umiejętności tego, co nam los powierzył.”

* (Sprawozdanie zakładu wodociągowego za r. 1868). Działalność warszawskiego zakładu wodociągowego, tak ważna pod względem swych celów, z każdym rokiem coraz większe przybiera rozmiary; funkcjonowanie zaś onego w roku zeszłym sześćkroć przewyższa pierwotny z r. 1856 zakres, co do aprowizacji wodą jedynie Starego Miasta i przyległych ulic, tudzież zasilania czterech wodotrysków dla gry fontan w dni uroczyste. W roku 1868 machiny wodociągowe pracowały godzin 7,221 minut 50, średnio dziennie godzin 19 minut 22, dostarczywszy w upłynionym roku wody stóp kubicznych 36,109,165, średnio zaś dziennie stóp kub. 98,930. Z powyższej ilości wody spotrzebowały: 1) szpitale stóp kub. 1,689,020, 2) zakłady kąpielne 473,220, 3) zakłady fabryczne rządowe 304,000, 4) zakłady fabryczne prywatne 224,200, 5) zakłady naukowe 169,300, 6) domy prywatne 101,300, 7) wybrano wody ze zdrojów beczkami na mocy oddzielnych pozwoleń 457,824, 8) wodotryski publiczne spotrzebowały 733,750, 9) do polewania ulic, placów, dróg spacerowych, gaszenia pożarów, oraz do użytku mieszkańców przez czerpanie ze zdrojów 31,956,551, razem jak wyżej stóp kub. 36,109,165. Zatem w r. 1868 w porównaniu z r. 1867 machiny pracowały więcej o godzin 150 minut 36 i dostarczyły wody więcej o stóp kubicz. 752,515. Do ruchu i utrzymania machin spalono węgla kamiennego krajowego pudów 44,603, średnio zaś na godzinę ruchu pudów $6\,^{17}/_{100}$. Utrzymanie zakładu i roboty reparacyjne kosztowały rs. 22,445. W roku 1868 przeprowadzono linje rur wodociągowych: przez ulicę Nalewki na przestrzeni od Św.-Jerskiej do Franciszkańskiej; przez ulicę Miodową na przestrzeni od Senatorskiej do Długiej; przez ulicę Kapitulną od Miodowej do placyku przy ulicy Podwale; przez plac za Żelazną Bramą do dworu Gościnnego; przez aleję Jerozolimską i Solec, w przestrzeni od Nowego Światu do szlachtuza. Przebudowano pięć zdrojów wodociągowych, urządzono pięć nowych zdrojów, to jest na rogu Nalewek i Franciszkańskiej, na Miodowej, na Podwalu, na Solcu i w Gościnnym Dworze; urządzono ośm kranów pożarnych; nadto wprowadzono wodę: do głównego niemieckiego gimnazjum, do szpitala ewangelickiego, do gmachu pocztowego na placu Wareckim, do gmachu katedry św. Trójcy, do gimnazjum realnego przy ulicy Jezuickiej; tudzież do 19 posesji prywatnych. Prócz robót wymienionych, rozpoczętą została budowa wodociągu na Pradze. W roku 1868 ważniejszych uszkodzeń rur i przyrządów było 50. Wodotryski puszczone były w 46 dniach w przeciągu godzin 146 minut 45. Obecnie zakład wodociągowy posiada 20 wiorst, 433 sażenów rur w mieście, na kierunku ktorych znajduje się 39 zdrojów, 7 wodotrysków miejskich, 5 wodotrysków prywatnych, 84 kranów pożarnych miejskich, 61 kranów pożarnych w gmachach rządowych, instytutówych i prywatnych. Po koniec r. 1868 znajdowało się zaopatrzonych w wodę z wodociągu 34 gmachów rządowych, 8 instytutowych, 118 prywatnych. Głównym kierownikiem zakładu wodociągowego, jest znany z wielu prac hydraulicznych i tak gorliwie czuwający nad nieprzerwaną posługą w zaopatrywaniu miasta wodą, inżynier Grotowski.

* (Tydzień giełdowy). *D. 1 (13) lutego.* Giełda berlińska nie skąpiła nam nowego podwyższenia tutejszych wartości, gdyż w porównaniu z krańcowemi kursami tygodnia poprzedniego, podniosła kurse weksli warszawskich, weksli petersburgskich z długim terminem i listów likwidacyjnych o $^1/_8$%, pożyczki premjowej o $^1/_2$, $^1/_4$%, akcij bydgoskich o $^1/_8$%, listów zastawnych o $1\,^1/_4$, a obligów skarbu o $2\,^1/_4$%, obniżenie kursu jednych weksli petersburgskich z krótkim terminem o $^3/_8$% łatwo się tłumaczy chwilową obfitością tej dewizy, nie mogącą być w Berlinie z korzyścią zużytkowaną w obecnej porze roku. Na giełdzie tutejszej z powodu nie licznych zapotrzebowań, mało co więcej było ożywienia w tranzakcjach wekslowych jak tygodnia poprzedniego, że zaś trasowań z interesów miejscowych na wywóz wiosenny przygotowujących się bardzo dotąd jest mało, tańsze remesy z Odessy jeszcze nas nie doszły, a kursa takich remes zagranicznych w Petersburgu i Rydze wcale się nie obniżyły tak, by z korzyścią do nas mogły być sprowadzane, przeto i stopa ażja zagranicznego utrzymała się przez cały tydzień prawie niezmieniona. Obniżenie bowiem kursu weksli pruskich o $^1/_{12}$ % (z 108 na 107, $77\,^1/_2$), a paryzkich o $^1/_8$% (z 88, 05 na 87, 90), zrównoważa się zupełnie przez podwyższenie kursów weksli londyńskich o $^1/_{12}$% (z 7, 37 na 7, $37\,^1/_2$), a wiedeńskich o $^1/_6$% (z 91, 05 na 91, 20). Ruch w papierach publicznych w ubiegłym tygodniu widocznie był większy aniżeli tygodnia poprzedniego. Spekulacja na listy zastawne wielce się wzmogła, za czem poszło konieczne podwyższenie kursu listów pierwszej serji o $1\,^3/_8$% (z $85\,^1/_4$, $84\,^3/_4$ na $86\,^5/_8$, $86\,^1/_8$), a serji drugiej o $1\,^3/_8$% (z $79\,^1/_2$, $79\,^1/_8$ na $81\,^1/_{10}$, $80\,^7/_{10}$). Listów likwidacyjnych w ogóle mniej zakupiono aniżeli listów zastawnych, kurs ich przez jednostajny przez cały tydzień się utrzymał, wykazując w końcu małe tylko podwyższenie o $^1/_{10}$% (z 64, 25 na 69, 52). Obligów towarzystwa kredytowego częściej w tym tygodniu żądano i w większych sumach, a kurs ich o $^1/_4$% się poprawił (z 99

25, na 99, 50). Metalików czteroprocentowych tylko drobne sumy się pojawiły. Pięcioprocentowe bilety banku Cesarstwa przeciwnie nie były w końcu do umieszczenia, odkąd raporta petersburgskie o ich tamecznem obniżeniu doniosły, chociaż na początku tygodnia były po wysokim kursie poszukiwane. Pożyczka premjowa więcej była ofiarowana aniżeli żądana, dla tego też drobne tylko kwoty zakupywano, zwłaszcza, że kursa nasze przechodzą notowania berlińskie i petersburgskie (139). Z akcij kolei żelaznych, wzięto kilka sum bydgoskich po wyższym, a cokolwiek terespolskich po kursach dawniejszych. Papierom dotąd na tutejszej giełdzie traktowanym gotuje się nowa i silna konkurencja, przez przybywające nowe pięcioprocentowe listy zastawne rosyjskie, nader hojnie wyposażone w porównaniu z innemi papierami podobnemi. Oprócz pięciu procentów złotem w ratach półrocznych wypłacanych, bywają dwa razy do roku ciągnione, jak listy likwidacyjne i listy zastawne tutejsze; każda sztuka zaś na sto rubli wystawiona, przez losowanie nabywa prawo do spłaty w ilości rubli 125 złotem, czyli rubli 150 papierami. Jest to fawor nie towarzyszący żadnemu papierowi innemu dotąd u nas znanemu, a mogący znacznie publiczność zainteresować. (*Gaz. Handl.*)

* (Porównanie dochodu za miesiąc styczeń r. b.):

a) *na drodze żelaznej warszawsko-wiedeńskiej*:

	rok 1868	rok 1869
z przewozu osób	rs. 47,270 k. 33	rs. 48,178 k. 14
z przewozu tow.	„ 124,565 „ 72	„ 135,306 „ 74½
różne dochody	„ 2,029 „ 98½	„ 1,739 „ 34½
razem	rs. 173,866 k. 03½	rs. 185,224 k. 23.

zatem w roku 1869 więcej o rs. 11,358 k. 19½

b) *na drodze żelaznej warszawsko-bydgowskiej*:

	rok 1868	rok 1869
z przewozu osób	rs. 11,790 k. 47	rs. 10,918 k. 92
z przewozu tow.	„ 25,973 „ 50	„ 28,844 „ 30
różne dochody	„ 681 „ 19½	„ 687 „ 46
razem	rs. 38,445 k. 16½	rs. 40,450 „ 68

zatem w roku 1869 więcej o rs. 2,005 k. 51½.

* (Kurjerek miejski). Jutro na scenie wielkiego teatru, przed pierwszy raz przedstawionym dramatem p. F. Rzętkowskiego p. t. „Livia Quintilla" danym będzie pierwszy akt „Napoju miłosnego." Jeszcze jedna nowość sceniczna zjawi się w końcu bieżącego tygodnia, jest nią komedja w jednym akcie „Dwie teściowe."

— Oprócz koncertu, który w d. 7 (19) b. m. odbędzie się w sali redutowej na dochód „Przytuliska" — będziemy mieć niebawem dwa koncerta lub poranki muzyczne: jeden wiolonczelisty A. Hermana, drugi fortepjanisty p. Dulęby. Obadwa te nazwiska otacza już rozgłos zasłużony istotnie wyższym talentem.

— Do wiadomości z muzykalnej sfery dodajemy, iż p. Münchhejmer, zamierza niedługo już wznowić koncerta symfoniczne pod swoją dyrekcją. Na pierwszym z nich, pomiędzy innemi numerami programu, ma być wykonanem „Stabat Mater" Rossiniego.

— Wczorajszy odczyt p. Palleske, który tak serdecznie zadowolnił licznych jego słuchaczy, nie był ostatnim, albowiem szanowny literat zamierza dać jeszcze jeden, jutro, a to na dochód ubogich tutejszej gminy ewangelickiej. W program tego odczytu, wejdą wyjątki z Hamleta, Fausta, Henryka IV-go, a także i owe powiastki humorystyczne Reutera, które tak doskonale ubawiły słuchaczy na pierwszym odczycie.

— Pokazało się wczoraj, że wicher z nocy onegdajszej, był silniejszym niż się to zdawać mogło, porobił on mnóstwo uszkodzeń, szczególniej w ogrodach i na dachach — a wodę Wisły wzburzył i podniósł do piętrowych bałwanów.

— P. Herwitz, malarz, którego wypieszczone i odznaczające się pięknym kolorytem obrazy zwracają powszechną uwagę—nadesłał znowu na wystawę tutejszą w hotelu europejskim, nowy obrazek przedstawiającą śliczną dziewczynę trzymającą gołąbka.

— W tych dniach zmarł znany powszechnie tancerz, na scenie tutejszej, ostatecznie zaś dyrektor baletu p. Maurice, którego istotne nazwisko było Maurycy Pion; zmarły był ojcem znanej na scenie artystki i śpiewaczki, pani Quattrini, żony dyrektora opery tutejszej.

— Zenon Fisz, o którego śmierci doniosły wszystkie prawie pisma tutejsze — żyje jeszcze, lecz od pół roku już cierpi pomieszanie zmysłów nie uleczone podobno.

— Repertuar sceny tutejszej ożywia się od niejakiegoś czasu częstemi nowościami — jedną z takich będzie krotochwila w jednym akcie „Nad morzem," którą niebawem z warsztatów próby spuszczą na scenę Rozmaitości.

— W przyszły czwartek, to jest pojutrze, na scenie teatru Rozmaitości, ociemniały wirtuorz p. Vajlati, o którego przybyciu do Warszawy donosiliśmy, da się słyszeć podczas przedstawienia tegoż wieczoru. *Al.*

* (Przedstawienie amatorskie). Czytamy w *Dzien. gub. lubelskim*: W poniedziałek, 13 (25) stycznia, w mieście Lublinie, w teatrze miejscowym, dane było po raz czwarty przedstawienie amatorskie ruskie na korzyść lubelskiego oddziału ruskiego towarzystwa dobroczynności. Na drugiem przedstawieniu grano sztuki: „Тяжба", „Приключеніе на искуственныхъ минеральныхъ водахъ', i „Живчикъ"; na trzecie przedstawienie złożyły się komedjo-opery: „Дядюшка на трехъ ногахъ" i „Фортункинъ"; na czwartem zaś przedstawieniu odegrano: „Женихъ, чемоданъ и невѣста", w dwóch aktach, i komedjo-operę w jednym akcie „Бѣда отъ нѣжнаго сердца". Publiczność, która napełniała za każdym razem teatr, zachwycała się grą artystyczną i prawdziwie dobrym śpiewem. Głównie powiodły się role żeńskie, odegrane przez panie: E. O. Drozdowową, A. A. Zawadzką, A. M. Lebiediewową, M. A. Nikołajewową, N. M. Buckowską, M. A. Trzeciakową, M. A. Zieniewiczową i Ż. M. Okołowiczową. Role męzkie wykonane były także bardzo dobrze. Pp. G. A. Niedziałkowski, B. A. Trzeciak, A. A. Pawłow i P. M. Buckowski, dali dowód prawdziwych zdolności scenicznych.

* (Ceny zboża). Podług dostarczonych nam wiadomości z d. 27 stycznia (8 lutego) r. b., przez gubernatora kieleckiego, ceny zboża w gubernji kieleckiej, od 1 (13) do 8 (20) stycznia były następujące: za czetwert żyta płacono przecięciowo rs. 7 k. 21; owsa rs. 3 k. 61; za pud siana k. 29, słomy k. 24¼; zaś od 8 (20) do 15 (27) stycznia płacono za czetwert żyta rs. 7 k. 25; owsa rs. 3 k. 58; za pud siana k. 30, słomy k. 23½.

* (Wypadki miejskie). W dniu onegdajszym, zamieszkała w domu pod Nr. 306, kapitalistka, Cecylja Zakrzewska, lat 52 wieku mająca, nagle zmarła. Dla wyprowadzenia śledztwa, zawiadomiono sąd i ze strony policji zarządzono dochodzenie. — Parobek od rzeźnika Balinga, Herman, przejeżdżając wozem przez ulicę Freta, potrącił idącego lokaja Tomczyka i nieszkodliwie skaleczył go w nogę. Tomczyka odesłano do szpitala Dzieciątka Jezus, Herman zaś aresztowany przy cyrkule. — Dnia 1 (13) b. m., niewiadoma dotąd kobieta brzemienna, przybyła do odbycia połogu, do akuszerki w domu pod Nr. 1143, która położywszy ją do łóżka, wyszła sama na korytarz; korzystając z jej nieobecności, chora wstała i porwawszy z komody 2 pierścionki złote z literami E. C. i R. P. położyła się znów w łóżko, a po powrocie akuszerki, udawszy potrzebę wyjścia na podwórze, więcej nie wróciła. Śledztwo tej kobiety przez policję zarządzono. Rysopis zaś jej następujący, lat 23, wzrost wysoki, twarz śniągła, włosy ciemno-blond, oczy szare zapadłe, wargi wydatne, nos zadarty, na głowie miała chustkę czarną. — W d. 24 stycznia (5 lutego) r. b. około godziny 9-ej wieczorem, do magazynu mód utrzymywanego przez p. Jekel, zakradł się nieznajomy mężczyzna i korzystając z chwilowego oddalenia się właścicielki do przyległego pokoju, ukrył się za kantorem, zamierzając w nocy spełnić tamże kradzież. Człowiek ten, przy zamykaniu magazynu został dostrzeżony i do aresztu policyjnego dostawiony; zkąd po wyprowadzeniu śledztwa przez policję, odesłany został do właściwego sądu po ukaranie.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

	wczoraj	dziś
Za talar	rs. 1 kop. 10	rs. 1 kop. 10.
Za frank	„ „ — „ 29	„ „ — „ 29.
Za złoty reń.	„ — „ 61	„ „ — „ 61.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę

---

* (Bale). Gazeta *Wiest'* donosi: Dnia 29-go stycznia (10 lutego) był u hrabiego J. A. Apraksina bal, który Najjaśniejszy Pan zaszczycił Swą obecnością.— Czytamy w *Birż. Wied.*: We wtorek, 28-go stycznia (9 lutego), lady Buchanan dawała bal, zaszczycony obecnością Ich Cesarskich Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu i Wielkiej Księżny Cesarzewiczowej, oraz Wielkich Książąt Włodzimierza i Aleksego Aleksandrowiczów i księcia Oldenburgskiego.

* (Podróż J. C. W. Wielkiego Księcia Cesarzewicza). *Birż. Wied.* donosi: Dnia 30 stycznia (11 lutego), Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu udał się o godzinie 1-ej po południu do Kołpina, na inspekcję tamecznego zakładu i wrócił do Petersburga o godzinie 5-ej.

* (Jenerał Serman). *Mosk. Wied.* piszą: „W Moskwie znajduje się obecnie jenerał amerykański Serman (a nie Scherman, jak donoszono poprzednio przez pomyłkę). Jeneral Serman jest rodem z Austrji. Przybył on do Stanów Zjednoczonych w r. 1840. W r. 1841 brał on, wraz z jenerałami Scott'em i Taylor'em, udział w wojnie meksykańskiej, w r. 1854 mianowany został admirałem w służbie meksykańskiej, w roku zaś 1861, gdy w Stanach Zjednoczonych wybuchła wojna domowa, rząd waszyngtoński powierzył mu obowiązki jenerał-inspektora 1-ej dywizji armji Stanów Zjednoczonych, i w ośm miesięcy potem, prezydent Lincoln wyniósł go do stopnia jenerała brygady. Jenerał Serman był w ogóle bardzo czynny przez cały czas trwania wojny i pozostaje w stosunkach bardzo przyjacielskich z jenerałami Grantem i Shermanem. Podróż jego do Rosji nie ma żadnego charakteru urzędowego, i o ile nam wiadomo, jenerał Serman unika nawet wszystkiego, coby mogło mieć cień stosunków urzędowych. W Moskwie zwiedzał on z wielkiem zajęciem między innemi nasze zakłady wojskowe."

* (Urządzenie miast). *Birż. Wied.* piszą: Słychać, że komisja zajmująca się wypracowaniem urządzenia miast, usilnie pracuje nad tą sprawą, i że na wiosnę tego roku urządzenie to będzie ogłoszonem.

* (Więźniowie za długi). Do gazety *Now. Wr.* donoszą, że zeszłej niedzieli 12 osób osadzonych w więzieniu za długi, wypuszczone zostały na wolność. Opiekuńczy komitet więzienny, wykupiwszy tych dłużników, powrócił ich rodzinom i do czynnego życia. W liczbie uwolnionych było 3 kobiet; z tych jedna uwięziona była wraz z mężem, i dziś oboje wypuszczono na wolność. Wszyscy ci dłużnicy są ludźmi familijnemi.

* (Deputacje). *Mosk. Wied.* piszą, że w ślad za deputacją kazańską przybyła do Moskwy deputacja ziemstwa niżegrodzkiego i gminy miasta Niższego-Nowogrodu. Deputacje te udają się do Petersburga dla wyjednania u rządu pozwolenia na zbudowanie kolei żelaznej z Nowogrodu na Kazań i Menzelińsk do Syberji. Mają one upraszać, aby ta odwieczna droga komunikacij Moskwy z Syberją uznana była za główną linję, od której z czasem w miarę potrzeby mogłyby być przeprowadzone boczne gałęzie na północ i na południe; poczem kazańska i niżegrodzka deputacje mają upraszać pozwolenia na zbadanie miejscowości.

* (Ilość niezaprodukowanych biletów pożyczki premjowej). Z tabeli biletów pożyczki premjowej z r. 1864, niezaprodukowanych do 1 stycznia 1869 r. dla odebrania wygranych, jakie padły w ciągnieniach od 1 lipca 1865 r., pokazuje się, że biletów które wygrały po 500 rs. niezaprodukowano 151; 40,000 rs.—1; 8,000 rs.—3; 5,000 rs.—3; 1,000 rs.—7. Numerów serji tejże pożyczki, które wyszły w ciągnieniach umorzenia i niezaprodukowanych dotąd do wypłaty jest 270; ponieważ każda serja obejmuje 50 biletów. zatem 13,500 biletów pierwszej pożyczki znajduje się dotąd w obiegu, chociaż powinny być umorzone w banku. (*Wil. Wiest.*)

* (Wydanie). Gazeta *Gołos* donosi, że w tych dniach wyszedł na widok publiczny 3-ci poszyt „Zbiornika wojskowo-statystycznego" wydawanego pod redakcją jenerał-majora Obruczewa. Objęte w tym poszycie wiadomości odnoszą się do Rosji, Afganistanu, Beludżystanu, krajów środkowej Azji, Japonji, Stanów Zjednoczonych północno-amerykańskich, Meksyku, Brazylji i rzeczypospolitych środkowej i południowej Ameryki. W tym zeszycie „Zbiornika wojskowo-statystycznego" kończy się przegląd obcych krajów, a w IV i ostatnim zeszycie umieszczony będzie przegląd Rosji.

* (Wypadek na drodze żelaznej). Do *Praw. Wiest.* piszą z Moskwy: 26 stycznia (7 lutego), o godzinie 7½ wieczorem, pociąg drogi żelaznej mikołajewskiej, przechodząc na kolej drogi żelaznej kurskiej, koło mostu przez szosę włodzimierską, spotkał się z pociągiem drogi kurskiej, który szedł cofając się wtył, przyczem dwa wagony tego ostatniego pociągu wyszły z szyn i zostały uszkodzone, lecz pasażerowie nie doznali żadnego szwanku.

* (Nachyczewań). Korespondent *Birż. Wied.* pisze z Nachyczewaniu, że w grudniu przejeżdżał tam z Londynu do Teheranu angielski jenerał inżynierji Salomons, w towarzystwie sekretarze swego Artura Dżojsa, udający się do Persji w celu budowy kolei żelaznej z Teheranu do Szach-Abduł-Azima czyli Reju. P. Salomons w kompanji z Gildenbergiem uzyskali od rządu perskiego koncesją na zbudowanie pomienionej kolei własnym kosztem, bez żadnej gwarancji co do dochodu z wyłożonego kapitału, z prawem własności zbudowanej drogi, od czasu otwarcia na niej ruchu na lat 20; po upływie zaś tego terminu koncesjonarjusze obowiązują się oddać tę kolej wraz z taborem nazawsze rządowi perskiemu, bez żadnego wynagrodzenia, zastrzegając tylko sobie pierwszeństwo do budowy w Persji kolei żelaznych w ciągu lat 40-u. Długość kolei wynosi 12 kilometrów; kolej ta przeznacza się dla mnóstwa pielgrzymów, udających się codziennie z Teheranu i z in-

nych miejsc Persji, szczególniej w dni piątkowe, do grobu wielce szanowanego przez persów imana Szach-Abduł-Azima.

* (Japończycy). Gazeta *Birż. Wied.* pisze: Młodzi japończycy, przysłani tu przez swój rząd na nauki, odjechali z Petersburga z rozporządzenia swego rządu. Odwołani także zostali japończycy znajdujący się w tymże celu w Paryżu i Londynie. Tajkun czyli namiestnik, miłośnik oświaty europejskiej, zmarł, a nowy rząd, uznając wydatki na młodych japończykow przebywających w Europie, za zbyteczne, zaprzestał nadsyłać im fundusze i wezwał do powrotu do Japonji. W Petersburgu były trzy partje japończyków jedna po drugiej. Z ostatniej partji pozostał w Petersburgu jeden młodzieniec, dobrze mówiący po rusku.

* (Kobiety-olbrzymy). Gazeta *Parowoz* donosi o przybyciu do Kijowa olbrzyma-panny Flory, przezwanej pięknością nadreńską z Kolonji. Podług afiszu, panna Flora jest jedną z najpiękniejszych kobiet teraźniejszego wieku (?). Ma lat 22, wzrostu 2 arsz. 5 werszków, nadzwyczajnej otyłości. W miesiącu sierpniu 1868 roku ważyła ona 12 pudów 12 funtów, podług świadectwa wydanego przez policmajstra charkowskiego. Taż gazeta donosi o przybyciu do Kijowa drugiej jeszcze panny-olbrzyma, p. Elsli, rodem z Bernu w Szwajcarji, 20 lat wieku, wzrostu wielkiego, która zadziwia nadzwyczajnem rozwinięciem piersi i przyjemną powierzchownością. Afisz głosi, że ona waży 400 funtów. Obok niej występuje karzeł, przezwany kolibri.

---

* (Kwestja wschodnia). Półurzędowa gazeta serbska *Widowdan* poświęciła sprawom wschodnim osobny artykuł, w którym mówiąc między innemi, że Serbja silna i wolna, może przyczynić się do niezawisłości i całości wschodu, nadmienia: „Nietylko jesteśmy w stanie, lecz nawet mamy niezłomną wolę urzeczywistnienia tego zadania, zespolonego z interesami również europejskiemi, jak i naszemi. Zdaniem naszem, tak dla państwa sułtana, jak również dla nas, jeden tylko jest środek do zapobieżenia nieustannym zaburzeniom na wschodzie. Obowiązkiem jest naszym w obec Boga, w obec naszego własnego sumienia i w obec miłości dla wszystkiego, co jest połączone z nami węzłami pokrewności, dopomódz naszym braciom na półwyspie Bałkańskim, ażeby i oni cieszyli się wraz z nami życiem wolnem. Gotowi jesteśmy wywiązać się z tego obowiązku w ścisłem porozumieniu z interesami Europy. „Wolność ludu serbskiego i całość wschodu"—takie jest hasło podwójne, które powinno być odtąd wypisane na sztandarze Obrenowicza i Serbji!"

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 12 lutego (31 stycznia)*. P. Salustjan Olozaga wyjechał wczoraj wieczorem do Vico. Podług *Monarchia constitutional*, p. Olozaga nie znajdował się na otwarciu posiedzeń kortezów.—*Correspondencia* powiada, że wśród zamięszania spowodowanego wystrzałami danemi w górę na ulicy św. Hieronima podczas uroczystości otwarcia kortezów, kilka osób miało ręce lub nogi złamane. Ujęto jakiegoś człowieka, który miał fuzję (garłacz) ukrytą pod płaszczem. (*Corr. Hav. Bul.*).

* Czytamy w dzienniku *Patrie* pod datą 13-go lutego: „Wybory do biur kortezów ustawodawczych, są widocznie bardzo pomyślne dla rządu tymczasowego. Nie potrzeba być bardzo wtajemniczonym w sekreta stanu, ażeby wiedzieć, że pan Rivero był pomocnikiem najgorliwszym i najwierniejszym jenerała Prima w Madrycie, wśród wszelkich trudności, przez jakie rząd tymczasowy przechodził. Podczas gdy część zwycięzców wrześniowych zawiązywała intrygi na korzyść kandydatury niepopularnej, jenerał Prim zdołał, przy pomocy p. Rivero, podtrzymać niezachwianie neutralność i niepodległość rządu tymczasowego i kierować losami Hiszpanji do 11-go lutego, bez dozwolenia jakiemukolwiekbądź umysłowi ambitnemu skorzystać dla siebie, zapomocą śmiałego zamachu, z rezultatów rewolucji. Nareszcie, w przeddzień otwarcia posiedzeń kortezów ustawodawczych, zgromadzenie stu trzydziestu sześciu deputowanych, wyprzedzając dzieło legalne tychże kortezów, proklamowało królem hiszpańskim Dom Fernanda, b. króla portugalskiego. Postanowienie to znamionuje dawną politykę progressistów, zależącą na połączeniu półwyspu iberyjskiego w jedno królestwo. Lecz daleko jeszcze do tej chwili, w której ten program jeograficzny będzie mógł urzeczywistnić się. Żadne inne zgromadzenie nie miało miejsca dla dania poparcia kandydaturze księcia Aoste, która była przez pewien czas przedmiotem bardzo czynnych układów. Stronnicy księcia Montpensier zachowują postawę wyczekującą, stronnicy don Carlosa milczą, nieliczne zaś grono republikańskie przybrało postawę obronną. Jedynem przeto nazwiskiem książęcem, które postawione zostało obecnie na pierwszym planie przez większość względną, jest nazwisko księcia niemieckiego, które stało się nazwą portugalską na skutek związku królewskiego. Przedwczesnem byłoby zapowiadać teraz wybór stanowczy monarchy. Lecz nie przestaniemy powtarzać, że jest to kwestja wyłącznie hiszpańska, i że nie mamy ani predylekcji, ani odrazy dla kwestji, która nas nie dotyczy. Rząd francuzki oświadczył w pierwszej zaraz chwili, że pozostanie całkiem obcym wszelkim kwestjom tego rodzaju. Pozostał on wiernym temu programowi neutralności bezwzględnej. Opinja publiczna i prasa francuzka nie myślą podejmować się innej roli. Uważać będziemy za dobry wszelki wybór, jaki zrobią kortezy hiszpańskie, i życzymy jedynie, ażeby Hiszpanja nie pobłądziła i ażeby znalazła nareszcie księcia zdolnego rządzić szczęśliwie tym ludem energicznym, lecz nieco niesfornym."

* Pismo londyńskie *Express* ogłasza telegram, który wyekspedjowany został z Madrytu 10-go lutego o północy, i któremu, w razie potwierdzenia się, nie można odmówić pewnej doniosłości. Telegram ten brzmi tak: „Z Portugalji donoszą o pronunciamentach militarnych na korzyść unji iberyjskiej. Wieść ta, jak również wiadomości niepomyślne z wyspy Kuby, wywołały w stolicy wielkie wzburzenie umysłów." Ponieważ atoli wiadomości z Madrytu, datowane 12-go lutego, nie wspominają wcale o wyż przytoczonych wydarzeniach, i ponieważ *Journal officiel* przedstawia w swym ostatnim numerze położenie rzeczy na wyspie Kubie jako nadzwyczaj pomyślne dla Hiszpanji, przeto przypuszczać można, że telegram, który zakomunikowany został dziennikowi *Express*, jeżeli nie jest całkiem bezzasadny, to przynajmniej przywiązuje do nieważnych wydarzeń zbyt wielką doniosłość. Zresztą zdaje się, że myśl unji iberyjskiej znowu jest na porządku dziennym, albowiem w korespondencji z Madrytu do dziennika *Patrie* znajduje się wzmianka, że p. Salazar y Mazarredo, znany dyplomata i członek kortezów ustawodawczych, zawiadomił swych wyborców, że program jego będzie tak brzmić: „Hiszpanja dla Dom Ferdynanda, Iberia zaś dla jego następców." Jakiego zaś przyjęcia program ten doznał ze strony wyborców i kolegów p. Salazar'a y Mazarredo, o tem korespondent pomionionego dziennika nic nie wspomina, i przytem nie donoszą wcale z Madrytu, ażeby przy otwarciu kortezów ustawodawczych miały miejsce jakiekolwiek demonstracje na korzyść unji iberyjskiej. (*Nordd. A. Z.*).

* *Patrie* pisze w przedmiocie podanej przez niektóre pisma madryckie i paryzkie wiadomości o umowie zawartej pomiędzy Izabelą II i Don Carlosem: „*Union* zaprzecza mniemanemu zlaniu się, w sposób jak najbardziej stanowczy, pomimo iż niektóre fakta, mianowicie zaś wspólna działalność przy wyborach do kortezów, zdawały się wskazywać na to. Nasze własne wiadomości pozwalają nam potwierdzić w zupełności oświadczenia złożone przez *Union*. Pomiędzy obu rodzinami miały miejsce narady, lecz zlanie się polityczne nie było ani roztrząsane, ani też postanowione."

* P. Olozaga, który przybył tylko do Madrytu dla wzięcia udziału przy otwarciu sesji kortezów, zabawi zapewne bardzo krótko w tej stolicy i powróci niezwłocznie do Paryża. (*La Fr.*).

* Demokraci powinni być zadowolnieni. Kandydat ich p. Rivero wybrany został prezesem zgromadzenia kortezów 168 głosami przeciwko 50, danym p. Orense, ultra-republikaninowi. Wice-prezesami mianowani zostali: jeden członek unji liberalnej, jeden demokrata, jeden progresista, jeden demokrata progresistowski. Z czegoż można poznać te odcienia polityczne, tak mało różniące się od siebie? Trudno to stanowczo określić. Być może, że sami członkowie tych różnych stronnictw byliby w kłopocie, gdyby mieli dokładnie scharakteryzować przyjętą przez nich nazwę. Pewnem tylko jest to, że republikanom nie udało się wysunąć naprzód jednego ze swoich. Mówią, że p. Rivero stanął na czele znakomitego stronnictwa, chcącego przedewszystkiem obdarzyć Hiszpanję liberalnemi instytucjami, nie zajmując się kwestją formy rządu. W każdym razie na niego zwrócone są dziś oczy wszystkich. *Politica* i *Epoca* mówią o przyszłych szansach wzrastającej jego popularności. Według tego ostatniego dziennika, p. Rivero nie pozostanie długo prezesem zgromadzenia. Zostać on ma wkrótce naczelnikiem ministerstwa. Tymczasem wpośród pokoju panującego w Madrycie i na prowincji, obiegają pewne niepokojące pogłoski. *Irurac Bat*, dziennik wychodzący w Bilbao, donosi o powstaniu w Villafranca. Kolej żelazna z Infuegos miała zostać przerwana. (*La Fr.*).

* Piszą z Madrytu pod d. 11-m lutego do *Ajencji Havas*: P. Salustiano Olozaga, pomimo usiłowania członków rządu tymczasowego i prośby samego p. Rivero, niechciał przyjąć krzesła prezesa w kortezach. Sądzi on, i jego przyjaciele zgadzają się z tem zdaniem, że daleko więcej może być użytecznym Hiszpanji, jeżeli powróci do Paryża, gdzie jego stosunki osobiste z cesarzem czynią jego stanowisko wyjątkowem, stanowisko, jakiegoby żaden hiszpan nie osiągnął. Być może, że odjedzie on wkrótce. W czasie swojego przejazdu przez Bajonnę, p. Olozaga przyjął na dworcu kolei żelaznej tego miasta kilku deputowanych z Nawary należących do stronnictwa karlistowskiego. Panowie ci, wynurzywszy przed nim swoje zdanie, i powiedziawszy mu, że byli w Paryżu odwiedzić swojego kandydata, oświadczyli, iż wezmą udział w pracach kortezów, i że wstrzymali się tylko z obawy, ażeby ich nie zatrzymano na granicy, o czem jak się zdaje, zostali zawiadomieni. P. Olozaga uspokoił tych panów, i na jego żądanie konsul hiszpański w Bajonnie telegrafował do rządu tymczasowego, od którego nadeszła zadowalniająca odpowiedź. Deputowani karlistowscy zasiadać będą zatem w kortezach (mówią, że już dziś rano przybyli do Madrytu), i będą mogli stawać tam w obronie swoich opinij, co zapewne będzie lepiej niż obrona za pomocą oręża. Pomienieni deputowani zaprzeczali w sposób jak najuroczystszy przy swojem widzeniu się z p. Olozagą, jakoby stronnictwo ich miało zamiar uciec się do wojny domowej.

Austrja i Ziemie Słowiańskie

* (Życie konstytucyjne w Węgrzech). Korespondent gazety czeskiej *Morawska Orlice* pisze z Pesztu pod datą 5-go lutego: „Dawne nasze przysłowie: *Extra Hungariam non est vita*, sprawdza się w zupełności. Nigdzie na całej kuli ziemskiej nie żyje się tak, jak w naszej „Hungarji". Wszystko u nas jest nadzwyczajne i odmienne od tego, co widzimy gdzieindziej. Wszystkie pojęcia powszednie: konstytucją, a parlamentaryzm, wolność, równouprawnienie, bezpieczeństwo publiczne i t. d., mają w dykcjonarzu naszej „Hungarji" całkiem inne znaczenie, niż w innych krajach. Weźmy np. wybory na deputowanych. Jaka różnica pomiędzy wyborami w Węgrzech a wyborami u innych narodów! U tych ostatnich wybory są rezultatem przekonań osobistych, w Węgrzech zaś wybory odbywają się pod wpływem urzędowym".

* (Solidarność ludów węgierskich). Gazeta czeska *Morawska Orlice* pisze: „Witamy pierwsze promienie *solidarności* pomiędzy ludami korony węgierskiej. Nie ulega wątpliwości, że to zjawisko pocieszające pozostaje w ścisłym związku z solidarnością, która zaczyna ustalać się nad Dunajem, zwłaszcza zaś na półwyspie Bałkańskim, pomiędzy słowianami, rumunami i grekami. Gazety donosiły niedawno, że serbowie węgierscy proklamowali w Bekczereku politykę bardziej czynną i zdrową od dotychczasowej. Dnia 7-go lutego odbył się znowu w Temeswarze zjazd rumunów węgierskich; reprezentanci tego narodu przyjęli tam program serbów.

* (Proces księcia Karageorgiewicza). *Peszt, 13 lutego.* W procesie księcia Karageorgiewicza ukończono dziś przesłuchanie księcia i rozpoczęto badanie Trifkowicza, który zaprzeczał także swemu współudziałowi w spisku. (*Cor. Bür.*)

* (Handel kobietami). Czytamy w gazecie chorwackiej *Narodni Nowiny*: „Straż miejska w Budzie natrafiła na ślad wyraźnego handlu kobietami. Przekupki łudziły kobiety łatwowierne z Wiednia i zawoziły je swoim kosztem do Węgier, gdzie sprzedawały je jako towar, za porozumieniem z niektóremi kobietami lekkich obyczajów. Jedna z takich spekulantek zamierzała zawieźć 13 kobiet do Aleksandrji, lecz powiadają, że policja ujęła ją w Trjeście.

Prusy i Niemcy.

* (Izba panów). *Berlin, 13 lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby panów toczyły się rozprawy nad projektem do prawa w przedmiocie zasekwestrowania majątku króla Jerzego hanowerskiego. Brünneck przemawia za wnioskami komisji, i toż samo czyni Rittberg, który wynurza życzenie, ażeby zapewniona była opieka dla praw agnatów i nadmienia, że deficyt teraźniejszy nie daje bezwątpienia żadnego powodu do zdjęcia sekwestru. Bismarck protestuje przeciw mięszaniu propozycji z deficytem. Ten ostatni, chociażby był nawet dwadzieścia razy większy, nie spowodowałby propozycji w przedmiocie sekwestru. Prawa agnatów pozostaną nietknięte, propozycja bowiem dotyczy jedynie teraźniejszego korzystania z dochodów. Below przemawia za propozycją rządową, Rasch zaś i hr. Münster przeciw takowej. Na dowodzenia tego ostatniego Bismarck odpowiada, że traktat zawarty z król. Jerzym hanowerskim jest traktatem państwowym, nie zaś prywatnym. Król Jerzy pogwałci

zawieszenie broni z Prusami, które po zawarciu pokoju postąpiły z nim tak wspaniałomyślnie, jak tego historja nie przedstawia przykładu. Nie można przypuścić, ażeby Hiszpanja dała królowej Izabelli lub ażeby Włochy dały wypędzonym Burbonom środki pieniężne na werbowanie legjonów. Mówca dowodzi, że Hanower stał od r. 1851 na czele koalicji skierowanej przeciw Prusom, w roku zaś 1866 uzbroił się pierwszy przeciw Prusom i dążył, w przewidywaniu pokonania Prus, do zwiększenia terytorium odziedziczonego po Henryku Lwie. Zmuszeni byliśmy do zniesienia tego nieprzyjaznego nam królestwa. Układ z królem Jerzym hanowerskim miał mu zapewnić dość świetne położenie, lecz nie środki do działań wojennych. Bismarck uprasza o przyjęcie propozycji rządu. Senfft-Pilsach przemawia za tą propozycją, Sippe zaś za swą poprawką: wyłączenie drogi prawnej przy poszukiwaniu praw króla Jerzego i elektora heskiego. Na tem zakończyły się rozprawy. Przy głosowaniu, tak rozporządzenie jak i projekt do prawa zostały przyjęte. Następują rozprawy nad rozporządzeniem i projektem do prawa w przedmiocie zasekwestrowania majątku elektora heskiego. Bismarck oświadcza: Elektor pogwałcił zawarty z nim traktat swym manifestem do monarchów europejskich; upatruję w tem usiłowanie naruszenia pokoju Europy i Niemiec. Agitacja taka jest niebezpieczna. Jest to postępowanie występne, gdy kto usiłuje, za pomocą mnóstwa wiadomości kłamliwych, wywołać wojnę pomiędzy tymi, którzy mieszkają w sercu Europy spokojnie obok siebie, którzy nie żywią żadnego innego życzenia, oprócz utrzymania pokoju, i którzy nie mają pomiędzy sobą sprzecznych interesów. Zastanówcie się nad wiadomościami z ostatnich dni. Podziwiać należy zarówno zuchwalstwo zmyśleń, jak i prostotę sfery czytelników łatwowiernych. Mówią o naradzie rodziny królewsko-pruskiej, lub o radzie ministerjalnej w Berlinie, o uprzątnieniu stoków twierdzy Moguncji, gdzie właściwie przesadzono tylko kilka krzaków w miejscu zwykłych przechadzek, o wystósowaniu przez Prusy do państw południowo-niemieckich żądania, ażeby uzbroiły się one na wojnę, albowiem Francja i Austrja czynią toż samo, oraz o nowych knowaniach w Rumunji. Wszystkie te wiadomości są same przez się nieznaczne, lecz wywierają zgubny wpływ za pomocą telegrafów. Nadużywanie tego środka komunikowania się, pociąga za sobą skutki nieobliczone. Szerzone jest we Francji urojenie, jakoby Niemcy wzmocnione chciały wojny, u nas zaś, jakoby Francja zamierzała lada dzień atakować nas. Dobrze zrozumiany interes obu narodów wymaga położenia końca temu kłamliwemu systemowi intryg. Rząd ma zupełne przekonanie, że wszystkie rządy Europy ożywione są chęciami pokojowemi; niezbędnem jest, ażeby publiczność obustronna przyszła do przekonania, że żaden inny cel uboczny nie powoduje rządu pruskiego w składaniu niniejszego projektu do prawa, z wyjątkiem życzenia odjęcia źródeł i środków do szerzenia takich wiadomości kłamliwych i do pobudzania ludu francuzkiego, przy pomocy pieniędzy niemieckich, przeciw Niemcom, w nadziei, że ojczyzna niemiecka zostanie pokonaną. Zarzucają mi, że w sprawach podobnych nie zachowuję dość spokojności dyplomatycznej. Kto w obec takiej nikczemności nie traci spokoju, ten ma inaczej uorganizowane uczucie narodowe niż ja. — Propozycja rządowa została przyjęta prawie bez rozpraw. *(Wolffs T. B.)*.

* (Wychowanie elementarne). Prusy przed krwawem powodzeniem broni iglicowej nabyły pewnej sławy w Europie swoją wyższą organizacją wychowania elementarnego. Zdaje się, że dziś zrzekły się one tego zaszczytu, gdyż postanowiły cofnąć się w tył. Korespondenci berlińscy zdając sprawę z posiedzenia izby deputowanych, odbytego w d. 9 b. m. podają następującą wiadomość: Minister oświecenia wniósł o wykreślenie z ustawy rozporządzenia o bezpłatnem wychowaniu publicznem. Według jego zdania, zasada ta jest tylko jedną z utopij, jakie rewolucja 1848 r. wprowadziła do praw pruskich. Najdziwniejszem jest to, że trzecia część członków izby deputowanych okazała się przychylną tej propozycji. Jeżeli reforma ta, zostanie przyjętą, wydatki budżetu państwa na bezpłatne wychowanie przejdą na karb gmin i osób prywatnych, gdyż nie należy zapominać o tem, że służba urzędowa nigdy nie jest bezpłatną. Bezpłatność jest tylko czczem słowem. To co nie opłaci się za wychowanie szkolne, opłaca się jako podatek do budżetu państwa. Dla tych którzy opłacają podatki nie ma żadnej różnicy, ale gminy będą obciążone nowym ciężarem. Nowa ta reforma nie przyczyni się do popularności gabinetu pruskiego. Powiedzą jednak może, że zjednał on sobie dość sławy, ażeby się mógł obejść bez popularności. *(La Patr.)*

* (Izba deputowanych). Izba deputowanych odrzuciła 202 głosami przeciwko 134 projekt do prawa dotyczący wykreślenia z ustawy pruskiej zasady bezpłatnego wychowania elementarnego. Uchwała ta jednak w niczem nie zmieni obecnego stanu rzeczy, i dopóki prawo ogólne o wychowaniu nie zostanie przedstawione i zatwierdzone, prawa szczegółowe przeciwne bezpłatnemu wychowaniu, zostaną na zasadzie ustawy utrzymane w swej mocy. *(La Patr.)*

Francja.

* (Nota margrabiego de la Valette). *Gazzetta d'Italia* ogłasza tekst noty, wystósowanej 20 go stycznia przez margr. de la Valette do p. Delyanis'a. W nocie tej powiedziano, że mocarstwa które podpisały traktat z r. 1856 ubolewają, iż Grecja nie pozwoliła swemu reprezentantowi znajdować się na posiedzeniach konferencji, lecz że pomimo to uważają one za swój obowiązek, prowadzić w dalszym ciągu dzieło pośrednictwa życzliwego, którego podjęły się one w interesie pokoju. Dalej nota pomieniona brzmi jak następuje: „Podejmując się podania do wiadomości posła greckiego w Paryżu, że może on wejść w stosunki z konferencją za mojem pośrednictwem, mocarstwa, po bezstronnem zbadaniu dokumentów, które zostały im złożone, przyszły do tego przekonania jednomyślnego, że należy wyłączyć z rozpraw kwestje faktyczne, oraz że potrzeba nie tyle oświadczyć się co do przeszłości, ile raczej nakreślić prawidła postępowania, któremi powodować się należy na przyszłość w stosunkach pomiędzy Turcją i Grecją. Słowem, konferencja przyszła do przekonania, że najlepszym środkiem zapobieżenia powrotowi trudności teraźniejszych, będzie wyłuszczenie dokładne zasad ogólnych prawa międzynarodowego, co do których panowała sprzeczność pomiędzy obu rządami". W nocie powiedziano, że niezbędnem jest, ażeby po upływie tygodnia, licząc od chwili doręczenia oświadczenia konferencji, Grecja dała odpowiedź prostą i bezwarunkową. Pod tym jedynie warunkiem, Porta zgadza się na zrzeczenie się środków zapowiedzianych w ultimatum. Oprócz tego, przez sam fakt takiej odpowiedzi ze strony Grecji, zerwanie stosunków dyplomatycznych pomiędzy Turcją i Grecją będzie uważane za niebyłe. Po upływie terminu wyż wzmiankowanego, milczenie ze strony Grecji uważane będzie przez konferencję za odpowiedź odmowną, poczem konferencja będzie musiała pozostawić Grecję na los skutków jej postanowienia. *(Corr. Hav. Bul.)*

* (Hrabia Walewski.— Sprawa grecka). *Paryż, 11 lutego.* Być może, że hr. Walewski nie przybędzie do Paryża tak wcześnie, jak o tem sądzono. Parostatek pocztowy, kursujący pomiędzy Konstantynopolem a Marsylją, i który zatrzymuje się w Grecji, przybędzie dopiero dziś do Piraeus, i tam zapewne zabierze z sobą hr. Walewskiego, jeżeli ten ostatni nie pojechał do Syra na parostatku austrjackim, któryby go przewiózł do Trjestu. Ale w jednym i w drugim razie nie przybędzie on do Paryża przed przyszłą środą lub czwartkiem. Mylną jest także wiadomość podana przez niektóre dzienniki o zebraniu się dziś konferencji. Zbierze się ona zapewne dopiero po powrocie hr. Walewskiego, dla zamknięcia narad. — Stosunki pomiędzy Grecją a Turcją przywrócone będą prawdopodobnie *ipso facto*, przez samo przyjęcie uchwały konferencji ze strony rządu helleńskiego, bez żadnej innej formalności dyplomatycznej. *(La Fr.)*.

* (Okupacja rzymska). Niektóre dzienniki utrzymywały, że rząd francuzki powiększył zapasy i środki obrony dla oddziału okupacyjnego w Civita-Vecchia. Żaden wypadek nie usprawiedliwia tego środka, a wiadomości zaprzeczają mu stanowczo. *(La Fr.)*.

* (Ciało prawodawcze). *Paryż, 13 lutego.* Sądzą, że rozprawy nad projektem do prawa dotyczącego miasta Paryża, rozpoczną się w ciele prawodawczem w przyszły czwartek. *(La Fr.)*.

Włochy i Rzym.

* (Stosunki z Meksykiem). Pisma włoskie nalegały w tych czasach niejednokrotnie na swój rząd, ażeby zawiązał na nowo stosunki dyplomatyczne z Meksykiem, który to środek wymagany jest naglące z powodu interesów tych włochów, którzy zamieszkują w znacznej liczbie w Meksyku. Rząd atoli włoski, iż nie wnosić można z oświadczenia złożonego przez jego organ półurzędowy *Correspondance italienne*, nie okazuje się skłonnym do takiego kroku. W artykule pisma pomienionego powiedziano mianowicie, że trudność co do powzięcia inicjatywy w tym względzie leży w stosunkach rządu włoskiego z poprzednim rządem meksykańskim, oraz w tej okoliczności, że teraźniejszy prezydent Juarez oświadczył się nieprzychylnie o tych rządach, które uznały były cesarza Maksymiljana. *(Nordd. A. Z.)*.

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Zmiana gabinetu). *Konstantynopol, 13 lutego.* Zaszły znów nowe zmiany ministerjalne: Ministerstwo spraw zagranicznych złączone zostało z wielkim wezyratem. Sułtan, oceniając zasługi Fuad-paszy, odroczył mianowanie jego następcy. Kiamil-pasza mianowany został prezesem rady stanu, Midhat pasza guberoatorem Bagdadu. Utworzono dalej wydział ministerstwa spraw wewnętrznych, który powierzono dotychczasowemu ministrowi skarbu Mehemed-Ruszdi-paszy. Sadyk-effendi został ministrem skarbu z tytułem Bali. Sułtan rozkazał przywieźć zwłoki Fuad-paszy na parostatku arsenalskim. *(Cor. Bür.)*.

Grecja.

* (Spór turecko-grecki). *La Patr.* z d. 12-go lutego pisze: Nakoniec nastąpiło załatwienie sporu turecko-greckiego. Nowe ministerstwo zwołało izbę deputowanych helleńskich. Stosunki dyplomatyczne zostały przywrócone pomiędzy Konstantynopolem a Atenami. Z jednej i drugiej strony ograniczą się na zamianowaniu nowych posłów, gdyż obecni reprezentanci odgrywali od dwóch miesięcy rolę naturalnie nieprzyjacielską, któraby utrudniła przywrócenie stosunków ich z rządami, przy których byli uwierzytelnieni. Niepodobna łudzić się co do tego, że ministerstwo będzie musiało znieść nie jedno burzliwe posiedzenie, kiedy się stawi przed izbą dla wyjaśnienia przyjęcia deklaracji mocarstw. Niezabraknie manifestacji ludowych, które przyklaskiwać będą p. Bulgarisowi. Popularność jego usilnie podniecana, sprowadzi go prędzej czy później napowrót do władzy. Wszelako główny cel został osiągnięty. Wojna została zażegnaną; obecne ministerstwo przyjęło na siebie rolę poświęcenia, a król Jerzy potrafił utrzymać godność królewską po nad ulicznemi pogróżkami politycznemi. Pochwalić tylko można tę energję, połączoną z roztropnością.

* (List króla). *La Fr.* z d. 13 lutego pisze: *Avenir national* utrzymuje według depeszy prywatnej, że król Jerzy przystał dopiero na uchwałę konferencji paryzkiej po nadaremnem odniesieniu się listownie do cesarza francuzów. Możemy zapewnić, że król Jerzy nie pisał wcale żadnego listu i nie wiemy zresztą o coby tenże mógł prosić cesarza Napoleona w obec zbiorowej uchwały mocarstw.

* (Położenie rzeczy w Atenach). *Patrie* pisze pod datą 13-go lutego: „Otrzymaliśmy wiadomości z Aten, dochodzące do 10-go lutego. Obejmują one dokładne szczegóły co do obecnej sytuacji. W Atenach panuje jeszcze dotąd niejaka agitacja; tłumy ludu udały się 9-go lutego przed mieszkanie p. Bulgarisa, byłego ministra, który wyszedł na balkon i był przedmiotem owacji ludowej. Na ulicach rozlegają się okrzyki patrjotyczne, lecz te demonstracje ludowe nie zachodzą dalej. Stronnictwo rewolucyjne ochłodło w swym zapale i jest oględniejsze niż sądzą powszechnie. Pojmuje ono niepowodzenie, jakiego doznało obecnie, i przekonało się, że nie znajdzie poparcia ze strony żadnego mocarstwa. Lecz nie upada ono na duchu i spodziewa się wynagrodzić sobie w przyszłości. Znajduje ono w swych zamiarach zachętę ze strony swych przyjaciół zagranicznych. Ministerstwo Zaimisa otrzymało od stanu kupieckiego miasta Syry adres, winszujący mu polityki pokojowej, której się podjął. Krok ten wywarł bardzo dobre wrażenie, przyczynił się bowiem do uspokojenia umysłów, w których podtrzymywane były od dwóch lat urojenia. Nowy minister wojny przedsięwziął środek śmiały i roztropny. Wydał on rozkaz zaniechania na prowincji organizacji batalionów ochotników, przez co zapobiegł wydatkom również wielkim, jak i bezużytecznym.

Kronika Sądowa.

SPÓR SĄDOWY O HONORARJUM LEKARSKIE.

W tych dniach sądzoną była w rządzącym senacie sprawa między doktorem R. w Warszawie zamieszkałym a panem W. pacjentem, dziedzicem dóbr O., o honorarjum lekarskie, i o biegu której poprzednio już zamieściliśmy sprawozdanie;—a ponieważ *Kurjer Warszawski* rezultat tej sprawy mylnie ogłosił, późniejsze zaś sprostowanie *Kurjera Codziennego* nie jest dość wyczerpującem, uznaliśmy właściwem podać bliższe szczegóły samej sprawy i zapatrywania się sądów, jako w materji ogół interesującej i informować mogącej. Lekarz klasy II p. R. otrzymawszy od p. W. jako pacjenta wynagrodzenie za kurację w kwocie rsr. 200, uważając takowe za zbyt szczupłe, zapozwał tegoż p. W. o dodatek w ilości rsr. 2,600 i w usprawiedli-

wieniu składał likwidację na rs. 3,295 kop. 25 podaną, przez urząd lekarski w Warszawie do rs. 2,890 zmoderowaną, oraz odwoływał się do przysięgi z urzędu. P. W. bronił się rocznem przedawnieniem, oraz przytaczał, iż lekarz R. wiele czynności likwidacją objętych nie na jego żądanie, lecz własnowolnie i bezinteresownie dla stosunków przyjaznych zobowiązał się wypełniać. Trybunał przedawnienia nie uznał, lekarzowi R. naznaczył przysięgę na dowód wykonania wszystkich czynności w likwidacji wymienionych, a zarazem ocenienie takowych na wartość pieniężną radzie lekarskiej pozostawił, która następnie mając sobie przedstawioną jednostronnie przez pana R. likwidację, takową w miesiącu lipcu r. 1867 do rsr. 1,506 kop. 75 zmoderowała, a po potrąceniu upłaty rsr. 200 do rsr. 1,306 kop. 75. Sąd apelacyjny przysięgę z urzędu panu R. naznaczoną utrzymywał i udokładnił więcej jej rotę, stosownie do okoliczności zaszłego sporu, pozostawiając stanowcze wyrzeczenie po jej wykonaniu. Pan W. zaskarżył wyroki dwóch sądów poprzednich do rządzącego senatu. Senat zgodnie z wnioskami prokuratora zarzut przedawnienia odrzucił, przytaczając w zarzutach, że z przepisów art. 2275 K. C. dopuszczającego deferowania przysięgi tym którzy się zasłaniają przedawnieniem na to, że rzecz istotnie została zapłaconą, wypływa następstwo, iż przedawnienia krótkie w art. 2271, 2272 i 2273 K. C. postanowione należy uważać za niemające siły wprost umarzającej, lecz raczej, że przedawnienia takowe polegają na domniemaniu zapłaty, które dopiero na skutek wykonania lub niewykonania przysięgi, w dowód prawny umorzenia zobowiązania zamienionem zostaje; że gdy p. W. niezaprzecza w zasadzie należności doktora R., gdy przyznaje, iż przed przysłaniem rsr. 200 nic onemuż poprzednio nie zaliczył; gdy p. R. nie przecząc odebrania kwoty powyższej, uważa ją za niewystarczającą, poszukując jeszcze od p. W. reszty pretensji w ilości rsr. 1,306 kop. 75—nie może być już mowy o domniemaniu zupełnej zapłaty, lecz spór zachodzi właściwie o ustalenie cyfry wynagrodzenia p. R przypadającego; w tem zaś rzeczy położeniu przedawnienie, będące środkiem uwolnienia się od obowiązku zaspokojenia należności, zastosowania znaleźć nie może. Następnie w obec listów, recept i częściowych przyznań pozwanego początkowy dowód na korzyść lekarza upatrzywszy, przysięgę przez sąd apelacyjny naznaczoną utrzymał Na skutki prawne poświadczenia likwidacji przez R. lekarza, senat całkiem inaczej zapatrywał się niż sądy niższych instancij; senat uważał zgodnie z wnioskami, że z rozporządzenia byłej komisji spraw wewnętrznych, która w r. 1846 na czynności lekarskie przepisała taksę i podała ją do wiadomości władz lekarskich, wynika to następstwo, iż w braku umowy stałej pomiędzy pacjentem a lekarzem o wysokość honorarjów, rozstrzygnienie zaszłych sporów o wysokość wynagrodzenia za czynności lekarskie należy wyłącznie do władz sądowych, na żądanie których urzędy lekarskie mogą udzielać opinję wedle zasad taksy i że na podwyższenie lub zniżenie oznaczonych w niej wynagrodzeń, wpływać mogą zamożność i stan chorego, odległość miejsca i inne tym podobne okoliczności. W takim stanie rzeczy jest widocznem, iż wszelkie poświadczanie likwidacji za leczenie przez władze lekarskie dokonywane, jest rodzajem opinji biegłych, które jako takie, pod względem doniosłości dowodu, podciągnąć należy pod przepis art. 323 K. P. S. i z tej właśnie przyczyny nie można podzielać wyrzeczenia sądów niższych, które na przypadek ustalenia przez przysięgę czynności pana R., wartość pieniężną tychże czynności, pozostawiły ocenieniu władz lekarskich. Byłoby to bowiem nadanie władzy sądzenia biegłym, co się sprzeciwia zasadniczym pojęciom prawa o tego rodzaju dowodzie. Tak więc, po osiągnięciu dowodu z przysięgi, ustalenie cyfry należności za leczenie, zależeć nie będzie od zdania rady lekarskiej, ale od uznania sądów, gdyby strony nie mogły się porozumieć i spór potrzebował jeszcze nowych rozpraw sądowych.

Φ.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* (Tydzień targowy). Srednie ceny głównych artykułów żywności na targach warszawskich w tygodniu upłynionym były następujące: Ceny mięsa tudzież chleba i bułek takie same jak dawniej. *Co do nabiału*: masła świeżego funt kop. 33, solonego kop. 30, śmietany kwarta k. 30, mleka zbieranego kwarta k. 3, prosto od krowy k. 7, ser krowi większy k. 22, mniejszy k. 15, ser owczy k. 25, jaj kopa k. 90. *Co do drobiu:* kura stara k. 40, gęś rs. 1, kaczka k. 55, indyk rs. 2 k. 50, indyczka rs. 1 k. 50, kapłon k. 90, pularda k. 55, prosie k. 75. *Co do zwierzyny*: sarna rs. 9, zając rs. 1, kuropatw para rs. 1, jarząbków para k. 75, cietrzewi para rs. 1 k. 20, kwiczołów para k. 14. *Co do ogrodowizny* ceny takie same jak dawniej. *Co do legumin*: mąki najpiękniejszej funt. k. 8, średniej k. 6, ordynaryjnej k. 4½, kaszy krakowskiej drobnej kwarta k. 10, średniej k. 8½, perłowej pięknej k. 13, średniej k. 10, jaglanej k. 7½, jęczmiennej k. 5, gryczanej k. 6½, grochu szablastego kwarta k. 7, okrągłego k. 5, grzybów suszonych funt k. 35. *Co do ryb żywych*: szczupaka funt k. 30, lina i karpia k. 20, karasia k. 18; *co do ryb śniętych*: szczupaka funt k. 11, leszcza k. 10, sandacza k. 9½, okonia k. 9, karasia k. 9, lina k. 13, karpia k. 12, drobnych rybek funt k. 6½.

Ψ.

Rozkład jazdy na drodze żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

od dnia 6 (18) września 1867 roku.

Pociąg osobowo-towarowy odchodzi codziennie ze stacji Praga o godzinie 10 przed południem; Miłosna o g. 10 m. 31; Dębe Wielkie (przystanek) o g. 10 m. 45; Mińsk o g. 11 m. 10 przed południem; Mrozy o g. 11 m. 44; Kotuń o g. 12 m. 17; Siedlce o g. 12 m. 51; Łuków o g. 1 m. 50; Międzyrzec o g. 2 m. 45; Biały o g. 3 m. 30; Chotyłowa o g. 4; — przychodzi do Terespola o g. 4 m. 32.

Z Terespola wychodzi o godzinie 11 m. 5 rano; z Chotyłowa o g. 11 m. 41; z Biały o g. 12 m. 12; z Międzyrzeca o g. 1 m. 1; z Łukowa o g. 2; m. 0; z Siedlec o g. 2 m. 55; z Kotunia o g. 3 m. 22; z Mrozów o g. 4 m. 0; z Mińska o g. 4 m. 34; z Dębe-Wielkie (przystanek) o g. 4 m. 52; z Miłosny o g. 5 m. 7; — do Pragi przychodzi o g. 5 m. 36.

Warszawa, dnia 4 (16) Lutego.

Kalendarz.

We środę, 5 (17) lutego,—śśw. Sylwina bisk. i Donata męcz. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 10; zach. o godz. 5 min. 19.

We czwartek, 6 (18) lutego, —św. Konstancji pan.— Słońce wsch. o godz. 7 min. 8; zach. o godz. 5 min. 20.

Stan pogody.

Dziś z rana + 0.2, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł
Barometr w milimetrach	741.6	745.5
Termometr Reaum	+ 0.8	+ 3.0
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 3.5, R. Najmniejsze ciepło + 0.5 R

Wysokość wody na Wiśle stóp 6 cali —.

Widowiska.

TEATR WIELKI. — *Dziś*, we wtorek, opera w 3-ch aktach, **Fra Diavolo**, przez artystów włoskich; abonament N. 8 lit. A. — Osoby: Fra-Diavolo pod nazwiskiem Markiza de San Marco — p. *Carrion*; Lord Cokburg — p. *Kozieradzki*; Pamela, jego żona — panna *Feruzzi*; Lorenzo, brygadjer karabinierów — p. *Piazza*; Matheo, oberżysta — p. *Suszyński*; Zerlina jego córka — panna *Artôt*; Giacomo — p. *Padilla*, Beppo — p. *Bossi* — (obadwaj towarzysze Markiza); Wieśniak — p. *Borawski*; Jeden z karabinierów — p. *Zakrzewski*; Francesco, narzeczony Zerliny — ***. — *Jutro*, we środę, 1-y akt opery **Napój miłosny**; dramat **Livia Quintilja**.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Wczoraj*, w poniedziałek, dawano komedję **Miód kasztelański**; komedjo-operę **Indjana i Charlemagne**, było osób 401.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera). — *Dziś i codziennie*, **sztuki magiczne i obrazy optyczno-fizyczne** p. *Lessera*. — Co trzeci dzień nowy program. — Początek o godzinie 7½ wieczorem.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-major *Obreskow*, z Petersburga; kamerjunkier dworu J. C. Mości hr. *Wielopolski*, z zagranicy.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 386, wyjechało osób 318; — koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 235, wyjechało osób 199, — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 125, wyjechało osób 130; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — oprócz tego w ogóle przyjechało osób 512, w tej liczbie z zagranicy 16; wyjechało osób 423, w tej liczbie za granicę 19.

Dnia 3 (15) b. m. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 71, wyzdrowiało 67, umarło 9, pozostało 2084 (mężczyzn 1050, kobiet 1034), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 211, kobiet 191.

* W dniu 3 (15) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 9, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci męzkiej 5, płci żeńskiej 5; razem 29; — **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: —; *starozakonnych*: —; — **umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 8, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci męzkiej 5, płci żeńskiej 5; razem 28.

Ceny targowe.

dnia 3 (15) Lutego 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert		Korzec od — do			
	rsr.	kop.	ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	11	98	6	15	7	5
Zyto	8	40	5	5	5	25
Jęczmień	—	—	—	—	—	—
Owies	5	28	2	62½	3	30
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	1	92	1	5	1	20

Pud siana od kop. 30 — 33½. Pud słomy od kop. 20 — 22½.
Dowozy: Pszenicy 183; Zyta 571; Jęczmienia —; Owsa 457 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 4 (16) Lutego 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 100	86	40	86	8
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	80	90	80	60
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego	99	50	99	17
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	69	65	69	35
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs	—	—	—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	88	50	87	50
Metaliki Lutowe za rs. 100	—	—	101	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	139	8	—	—
„ „ „ 1866 „ 100	139	25	75	33
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied, za sztukę	65	—	64	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	68	—	67	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drgi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100	91	50	91	—
Obligacie Kolei Żel-War, Terespol	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin 100 Tal.	2 m.	108	15	107	65
„ „ „	k. t.	107	85	107	70
Wrocław „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk „ „	2 m.	107	85	107	70
Hamburg 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn 1 Ft. St.	3 m.	7	39	—	—
Paryż 300 Frank.	2 m.	88	5	-	—
Wiedeń 150 Zł. W. A	2 m.	90	67½	-	—
Petersburg 100 Rsr.	1 m.	-	-	—	-
„ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa „ „	1 m.	—	—	—	—
„ „ „	k. t.	—	—	—	-

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych ...... rs. — k. 60.
* „ „ od Listów Likwidacyinych — rs. — k. 84½.

KURSA TELEGRAFICZNE
AJENTURY RUDOLFA OKRĘT
z Berlina, d. 3 (15) Lutego 1869 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
Bilety Bankn Rosyjskiego		83⅛
Weksle na Warszawę		82⅞
„ Peterburg 3 tygodn.		92
„ „ 3 miesięczny		91
„ Londyn 3		--
„ Paryż 2		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		83⅛
Listy Zastawne 4%		67
Listy Likwidacyjne		57½
Obligacje Skarbowe 4%		69
Koleje Rosyjskie		83½
Akcje Drogi Żel. Terespolskej		—
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		78¼
Akcje drogi Warszawsko-Wiedeńskiej		59
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		—
Nowa pożyczka premjowa 1-em		116¾
„ „ „ 2-em		118½
Żyto na targu „		53
dto „ dostawę		52⅝
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		121 60
„ Hamburg		89 40
„ Paryż		43 60
Pożyczka Narodowa		67
5% Metaliki		62
Akcje Banku Kredytowego		277 80
Z PARYZA.		
Renta 3%		71 30
Renta Włoska		57 40
Akcje Kredytu Ruchomego		287
Z LONDYNU		
% Papiery (Consols)		93⅛

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 527.

UPRZYWILEJOWANA

FABRYKA

TABACZNA

BRACI POLAKIEWICZ

Podaje do powszechnej wiadomości, że wyrabia obecnie **nowe Papierosy** w 3-ch gatunkach, a mianowicie:

1. **Aromatiques** zwijane, po cenie rs. 1 kop. 30 za sto sztuk, a kop. 13 za 10 szt.
2. **Aromatiques** zwijane (mniejsze), po cenie rsr. 1 kop. 20 za sto sztuk i kop. 12 za 10 sztuk.
3. **Aromatiques** nasypywane, po cenie rsr. 1 kop. 20 za sto sztuk i kop. 12 za 10 sztuk.

Papierosy te posiadają wszystkie zalety jakie tylko w nich mogą być pożądane. Do fabrykacji ich użyty jest najdroższy turecki tytoń, posiadają **zapach prześliczny, smak delikatny,** obok wytwornej zewnętrzności i w ogóle Fabryka może zaręczyć Szanownej Publiczności, powołując się na swą reputację i na zyskane na wystawach publicznych zaszczytne uznanie, i daleką będąc od wszelkiej szarlatanerji, że papierosy te przewyższają wszystkie inne tak krajowe jako też i sprowadzane jakiedotąd ukazywały się w Warszawie. 6—12

N. D. 878.

Nabywszy na własność pozostałą niewielką ilość egzemplarzy **kompletnych rocznych zbiorów** z dwóch lat ostatnich, to jest 1867 i 1868 pisma perjodycznego pod tytułem:

KÓŁKO DOMOWE,

DWUTYGODNIK DLA RODZIN POLSKICH,

ozdobny wielu drzeworytami w tekście, wraz z dodatkiem mód i fasonów **obniżam** cenę dotychczasową **rsr. 5,** na **rsr. 2** za każdy roczny zbiór.

Skład Główny w Warszawie w Księgarni i Składzie Nut Muzycznych **Michała Glücksberga** przy ulicy Krakowskie Przedmieście w domu W-go Grodzickiego Nr. 7 (411). Sprzedaje się również we wszystkich innych znaczniejszych księgarniach.

Na prowincji u **S. Arcta** w Lublinie, **H. Hurtiga** i **Mittwocha** w Kaliszu, **Goldhara** i **Możdżeńskiego** w Kielcach, **Libermana** w Radomiu, **Kempnera** w Płocku, **Kohna** w Częstochowie i Petrokowie.

Osoby z prowincji nadsyłające należność pod adresem Składu Głównego, otrzymają żądane egzemplarze w posyłkach opłaconych kosztem księgarni.

2—2 **S. Lewental.**

N. D. 96.9

RUSKIE 5% LISTY ZASTAWNE.

Nowo wyszłe Listy Zastawne Ruskie, przynoszą dochodu 5% w złocie, czyli półrocznie rubli 2 kop. 50 w złocie, lub tal 2 srgr. 20 fen 5, lub franków 10 w złocie, co czyni rubli 3.

Losowanie odbywa się dwa razy do roku, to jest w dniach 1 (13) Maja i 1 (13) Listopada i za każdy wylosowany list na rs. 100, Dyrekcja wypłaca rs. 125 w złocie, lub tal. 134, lub franków 500 w złocie, co czyni rs. 150.

Papier ten jest przyjmowany na Kaucje Rządowe, a przy powyższych warunkach i obecnym kursie, który za rs. 100 jest około 95, jest bardzo korzystnym do nabycia, tak POD WZGLĘDEM DOCHODU JAKI PRZYNOSI, JAK I SZANSY WYLOSOWANIA, i to spowodowało mnie do sprowadzenia go w znacznej ilości, a w obu moich Kantorach można takowy nabyć za gotowiznę, lub w zamian za inne papiery publiczne.

MAURYCY NELKEN

Kupiec I-ej Gildji,

2—8 *na Krakowskiem Przedmieściu i na Nowym Świecie.*

N. D. 122.

44 Włók czyli 660 Dziesiatyn

BORU SOSNOWEGO,

odległego od miasta Kalisza werst 19, od m. Błaszek werst 10, jest **do sprzedania.**

Bliższe wiademości o stanie lasu, cenie jego i innych warunkach, powzięte być mogą w każdym czasie od **F. Przedpełskiego** Urzędnika Rządu Gubernjalnego w Kaliszu. 21—30—19472

N. D. 908.

NIEZWYKŁA SPOSOBNOŚĆ.

Agentura najsławniejszych fabryk Płótna Hollenderskiego, Bielefeldzkiego i Herrnhuckiego zamierzała otworzyć stały handel w Warszawie, ponieważ jednak Naczelnik Agentury a Ojciec sprzedających w dniu 2 z. m. przeniósł się do wieczności, zmuszeni jesteśmy chcąc powrócić jak najśpieszniej do domu, wyprzedać znaczny zapas nagromadzonych Towarów, a mianowicie:

PŁÓTNA,

po cenach bezprzykładnie niskich, w tej nadziei, że Szanowna Publiczność nieomieszka skorzystać z rzadko nadarzającej się okazji i zaopatrzy się w **dobre i świeże towary.**

CENNIK

TOWARÓW PRZEZNACZONYCH DO SPRZEDAŻY.

Niewielki zapas Wyrobów Bawełnianych, jako to:

	Rsr.	kop.	
Perkal za łokieć po	—	9	I DROŻEJ.
Znaczny zapas Hollenderskiego, Bilefeldzkiego, Kroverskiego, Konstancjeńskiego i Kroeserskiego płótna na pół sztuki . . .	5	50	
Płótna domowego nieblichowanego w dobrym gatunku różnej szerokości po	7	—	
Obrusy białe Hollenderskie	—	95	
Serwety kolorowe płócienne i wełniane z frendzią lub bez niej, w rozlicznych gatunkach i wielkościach po cenach zdumiewająco nizkich.			
Znaczny wybór nakryć stołowych.			
Na 6 osób po	2	70	
Na 12 osób po	6	—	
Na 18 i 24 osób zadziwiająco tanie.			

Ogromny wybór chustek Hollenderskich do nosa, pół tuzina od kop. 55 i drożej, stosownie do wielkości i gatunku.

Oraz wiele innych artykułów znajdujących się w zapasie do zbycia po cenie niżej kosztu.

Skład Płótna, przy ulicy Miodowej pod filarami, gdzie dawniej się mieścił Kantor Wekslu Wertheima, sprzedaż odbywa się od godziny 9-tej rano do godziny 7-ej wieczorem. 2—3—1311

N. D. 898.

DOM HANDLOWY

JAKÓBA FAJANSA

W WARSZAWIE,

przy ulicy Miodowej Nr. 489c. wprost Sądu Apelacyjnego.

Otrzymał w komis znaczny transport **Farb i Werniksów litograficznych i drukarskich** z fabryk **Offenbachskich,** oraz **proszków bronzowych** w najrozmaitszych gatunkach i kolorach, z różnych fabryk zagranicznych i sprzedaje takowe hurtowo i detalicznie, po cenach **stałych fabrycznych.**

Zlecenia Panów Interesentów, zgłaszających się listownie, jak najakunratiej wykonane zostaną. 2—3—1098

N. D. 442.

MIESZANKI PASTEWNE

Z produkcji **H. Stawińskiego w Kleczy** w Galicji.

I

Z produkcji **J. Kotarskiego w Mieni.**

Są do nabycia wyłącznie w Składzie Nasion rolniczych.

SMOLEŃSKI et Com.

Na Nowym-Świecie Nr. 67 b. dom Zarządu Wojskowego wprost Kopernika.

Cenniki w krótce do wszysiktch pism dołączone zostaną. 4—10

N. D. 901.

Kosmetyk Odalisk.

Kosmetyk Odalisk tak ogólnie został przez publiczność przyjęty we wszystkich miastach Europy, że zbytecznem byłoby wyszczególniać tu jego zalety. Nadmieniamy tylko, że użyty przez dzieci nie mające 10 lat, **konserwuje płeć i oczyszcza z piegów;** w wieku późniejszym **spędza lekkie zmarszczki, słoneczną spaleniznę, pryszcze, żółte plamy, wybiela twarze** i posiada nieocenioną zaletę osobom starszym powracać w jednej chwili po jego użyciu **pozór młodej i świeżej płci** własność niedostępną dotąd żadnemu kosmetycznemu wynalazkowi. Cena jednego flakonu **rs. 2,** z przesyłką na prowincją **rs. 2 kop. 50.**

Panowie Fryzjerzy i utrzymujący składy perfum mają zapewniony dobry rabat. **Skład Główny w Magazynie maszyn do szycia na Nowym Świecie w domu Zarządu Wojskowego wprost Kopernika,** a nabyć także można **w Składzie Perfum pani Jeckel w domu przechodnim Rezlera w podwórzu.** 2—7

N. D. *1053.* *Sprostowanie.*

W obwieszczeniu Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kaliszu o sprzedaży dóbr, zamieszczonem w dodatku do Nr. 19 Dziennika Warszawskiego z dnia 24 Stycznia (5 Lutego) r. b. wkradły się pomyłki, a mianowicie:

1. Dla dóbr Kopydłów został zamieszczony do sprzedaży termin na dzień 8 (20) Listopada 1860 r. Sprzedaż zaś dóbr tych oznaczona jest na dzień 8 (20) Listopada 1869 r.

2. Do odbycia sprzedaży dóbr Zdzieszulice zamieszczony został Rejent Zenon Łopuski. Sprzedaż zaś dóbr tych odbywać się ma przed Rejentem Edwardem Milewskim, co się niniejszem prostuje. 1—1

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 1045.

MY ALEXANDER II-gi
CESARZ WSZECH ROSIJ KRÓL POLSKI
& & &

Wiadomo czynimy, iż
Trybunał Handlowy w Warszawie
w Imieniu NASZEM
wydał następujący wyrok:

Obecni:
Komosiński Prezes.
Fuchs, Töeplitz } Sędzio.

Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie d. 8 (20) Stycznia 1869 r.

(podp.) W. Komosiński Prezes.
(—) Andrychiewicz Podp.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

W rozpoznaniu przedstawienia Sędziego Komisarza Masy Upadłości Leona i Amalji małżonków Stalińskich w dniu siódmym (dziewiętnastym) bieżącego miesiąca i roku uczynionego, względem wyznaczenia nowego terminu do likwidacji dla wierzycieli niestawających.

Trybunał Handlowy w Warszawie

Na zasadzie Artykułu 75 Księgi Trzeciej Kodeksu Handlowego do likwidacji i werefikacji wierzytelności w masie upadłości Leona i Amalji małżonków Stalińskich dla wierzycieli niestawających lub stawających, a nie sprawdzających się, jako to: Szymona Dawidsohn, Antoniego Ellenberga, Zielińskiego, Andrzeja Kratzer, Teofili Janiszewskiej, małżonków Kosmowskich, Alojzego Nowackiego, Trzebuchowskiej, Hermogenesa Wasiutyńskiego, Willnów, Karola Schrejder, Kronenberga, Adama Lewy Epstejn, Ignacego Chudzyńskiego, Ludwika Stankiewicza, Stanisławskiego, Fryderyka Bremann, Mieczysława Epstejn, Thalgrüna, Eljasza Mędzyckiego, Filipa Szymańskiego, Józefa Moszyńskiego, Józefa Bauerfeünda, Mikołaja Guttmann, Karola Fijałkowskiego, Karoliny Szymańskiej, Jana Laszkiewicza, Józefa Neugebauer, Ludwika Maciejewicza, Cycylji Wysiekierskiej, Antoniego Krenn. Bienieckiego, Moczulskiej, Wincentego Rynkiewicza, Piotra Dąbrowskiego, Antoniego Sklarskiego, Antoniego Multanowskiego, Ludwiki Sleszyńskiej, małżonków Drozdowskich, Bazylego Lewaszów Jenerała, Krystyna Ejzyk, Majera Köerner, Emanuela Zimmermann, Konstantego Mioduszewskiego, Krasuskiego, Wincentego Babcista, Fryderyka Gotlieb, Ludwika Guzowskiego, Michała Dibińskiego, Fabryki Gazu, Werpachowskiego. Andrzeja Hempel, Karola Biebr. Marcelego Obrębskiego, Muszkata, M. Engla, Józefa Hohendlingera, Ludwika Spiess, Bogumiła Hastung. Tykocinera M. E Köerner, Gawryłowa Paszkiewicza, Kazimierza Wierzbowskiego Karola Sommer, S. A. Frenkel. Obrębskiego v. Stegemann, Haberbusch, Schiele et Klawe, Honoraty Trzcińskiej, Piotra Petr w, E. Kralla, Kutschera, Arona Walfisch, J. A. Krausse, Goldberga, J. G. Arnolda, Teodora Tschöppe, Fürstenberga, Grünszpana, Teichfelda, Antoniego Zalewskiego, Franciszka Brejtkopf, Chraszczewskiego, Edwarda Kowalskiego vel Cyns, Walentego Panczykowskiego, Teofila Szaniawskiego. Klejnadel, Hermann et Comp., M Beyler, Jana Riedel, Piotra Krupeckiego, Emanuela Tejtelbaum, Morytza Seydel et Comp., Stanisława Rozmanith, Krupińskiego, Ewy Klarfeld, Arcichowskiego, Glejchgewichta, Fuchs, Kazimierza Nawarskiego, Antoniego Zaharskiego, Markusa Lewy, Izraela Przepiórki, Pauliny Greve, Ludwika Ręczlewskiego, Aleksandra Kałczyńskiego, Samuela Walfisz i Moszka Goldzwejg, wszystkich w Warszawie zamieszkałych, jak niemniej dla innych wszystkich dotąd niewiadomych wierzycieli, termin nowy ostateczny jednomiesięczny, poczynając od dnia ogłoszenia tego wyroku w pismach, pod prekluzją wyznacza. Mocą wyroku w I instancji wydanego, zamieszczenie którego w gazetach Syndykowi poleca.

(podp.) Komosiński Prezes.
(—) Andrychiewicz Podp.

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim Komornikom Sądowym, od którychby się tego domagano, aby wyrok niniejszy wyegzekwowali, Prokuratorom Królewskim, aby tego dopilnowali, Komendantom i urzędnikom siły zbrojnej, aby dodali pomocy wojskowej gdy o takową prawnie wezwani zostaną.

Za zgodność niniejszego głównego wyciągu wyroku z swym oryginałem na papierze bez stempla spisanym, w w aktach Sądu tutejszego znajdującym się świadczę i takowy dla Syndyków wydaję.

Warszawa d. 9 (21) Stycznia 1869 r.
Podpisarz Trybunału,
(L. S.) (podp.) W. Andrychiewicz. 1—1

Dla dogodności stron interesowanych oznaczają się termina stałe do likwidacji na dni Poniedziałkowe każdego tygodnia godzinę 5 z południa w Trybunale Handlowym w Warszawie odbywać się mającej.

Warszawa d. 11 (23) Stycznia 1869 r.
Edward Kowalski Patron.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 988. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что Февраля 11 (23) дня сего года въ 12 часовъ дня въ торговой залѣ сего Правленія, производиться будутъ торги, на отдачу въ одинолѣтнее то есть по конецъ текущаго 1869 г. арендное содержаніе помисіонерскихъ земель расположенныхъ за Іерусалимскою заставою, при кирпичномъ заводѣ, пространствомъ около 7 морговъ, 90 прентовъ. Явившіеся къ торгамъ конкуренты обязаны представить торговому присутствію, запечатанныя объявленія съ показаніемъ въ оныхъ количества предлагаемой ими арендной платы и съ приложеніемъ въ залогъ 25 руб. Отъ высшей предложенной въ запечатанномъ объявленіи суммы, начаты будутъ изустные торги.

О всѣхъ прочихъ условіяхъ можно освѣдомиться въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Варшавскаго Губернскаго Правленія въ присутственные часы.

* * *

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 11 (23) Lutego r. b. o godzinie 12 w południe, w sali licytacyjnej Rządu Gubernialnego, odbywać się będzie licytacja, na jednoroczne to jest po koniec r. b. 1869, wydzierżawienie gruntów po Misjonarskich, za rogatką Jerozolimską przy cegielni położonych, około 7 mor. 90 pręg. przestrzeni obejmujących. Zgłaszający się konkurenci, winni przedstawić na stół licytacyjny opieczętowane deklaracje z wyrażeniem w nich, za jaką sumę życzyliby zadzierżawić rzeczone grunta i przedstawić na vadium w gotowiźnie rs. 25. Od deklarowanej najwyższej opłaty rozpoczętą będzie licytacja głośna in plus.

O innych warunkach dowiedzieć się można codziennie w godzinach biórorowych w Wydziale Dóbr Rządu Gubernjalnego.

Г. Варшава, Февраля 1 дня 1869 года.
Асесоръ, Добошинскій,
1—2 Дѣлопроизводитель, Боярскій.

N. D. 654. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Отъ Варшавскаго Губернскаго Правленія объявляется, что въ присутствіи онаго на Медовой улицѣ 11 (23) Февраля 1869 г. въ 12 часовъ дня будутъ производиться изустные торги:

а) На отдачу въ одногодичное арендное содержаніе кирпичнаго завода въ Бураковѣ, начиная отъ суммы 2,227 руб.

б) На отдачу права продажи горячихъ напитковъ въ колоніи Каскада, на одинъ годъ, начиная отъ 151 р. 50 к.

Желающіе участвовать на торгахъ обязаны представить квитанцію казначейства или Банка на внесенный залогъ, равняющійся 1/4 части назначенной къ торгамъ суммы.

Торговыя условія предъявляемы будутъ желающимъ въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ, ежедневно до 3 часовъ по полудни, кромѣ праздничныхъ дней.

* * *

Rząd Gubernjalny Warszawski, podaje do powszechnej wiadomości, że w biurze Rządu Gubernjalnego przy ulicy Miodowej, w dniu 11 (23) Lutego r. b. o godzinie 12 z rana, odbędzie się głośna in plus licytacja na jednoroczne wydzierżawienie:

a) Cegielni w Burakowie, poczynając od sumy rs. 2,227.

b) Prawa jednorocznej sprzedaży trunków w kolonji Kaskada, od rs. 151 k. 50.

Mający zamiar przystąpić do licytacji winien złożyć kwit kasy, lub banku, na złożone vadium; wyrównywające 1/4 części sumy dzierżawnej.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w godzinach służbowych w wydziale dóbr Rządu Gubernjalnego codziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Г. Варшава. 16 Января 1869 года.
2—3 Асесоръ, Добошинскій.

N. D. 986. Петроковское Губернское Правленіе.

Объявляетъ во всѣобщее свѣденіе, что въ присутствіи сего правленія, будутъ производиться въ сокращенномъ срокѣ 17 Февраля (1 Марта) с. г. публичные торги (in plus), посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ 3-хъ лѣтнее арендное содержаніе съ 1 (13) Января с. г., дохода отъ убоя скота въ Лодзинскихъ городскихъ скотобойняхъ, начиная съ сумы пониженной въ 1/4 часть 4,635 руб.

Желающіе взять этотъ доходъ въ аренду, должны до 12 часовъ дня, выше прописаннаго числа, представить въ присутствіи заявленія, составленныя по нижеизложенной формѣ на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, съ приложеніемъ квитанціи губернскаго или другаго казначейства, на внесенный временный залогъ, въ количествѣ 463 руб. 50 коп. наличными деньвами, или процентными бумагами, принимаемыми въ залоги на основаніи существующихъ постановленіи.

На конвертѣ слѣдуетъ написать: „въ Петроковское Губернское Правленіе, объявленіе на арендное содержаніе дохода отъ убоя скота въ г. Лодзи".

Подробныя условія торговъ, могутъ быть пересмотрены ежедневно, за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней въ Административномъ отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Петроковъ дня 31 Янв. (12 Февр.) 1869 г.
Совѣтникъ, Либицкій.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе опубликованія Петроковскаго Губернскаго Правленія, симъ обявляю, что обязуюсь всять въ 3-хъ лѣтнее арендное содержаніе начиная съ 1 (13) Января 1869 г., доходъ отъ убоя скота въ Лодзинскихъ городскихъ скотобойняхъ, за суму (здѣсь писать суму цифрами и прописью) подвергаясь условіямъ въ торговыхъ кондиціяхъ изложеннымъ, квитанцію Казначейства на представленный временный залогъ въ количествѣ руб. (или залогъ въ наличныхъ деньгахъ) у сего прилагаю' мѣсто постояннаго моего жительства въ N. писалъ въ N. числа и мца N. 1869 г.

(подписать четко имя и фамилію)

N. D. *985. Петроковское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи сего Правленія, будутъ производиться 25 Февраля (9 Марта) с. г., публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на устройство мостовыхъ въ г. Петроковѣ, начивая со смѣтной суммы 4,943 руб. 70 1/2 коп.

Желающіе взять этотъ подрядъ, должны до 12 часовъ дня вышепрописаннаго числа, представить въ присутсвіи заявленія, составленныя по нижеизложенной формѣ на гербовой бумагѣ 30-копѣчнаго достоинства, съ приложеніемъ квитанціи Губернскаго или другаго казначейства, на внесенный временный залогъ въ количествѣ 495 руб. наличными деньгами, или процентными бумагами, принимаемыми въ залоги на основаніи существующихъ постановленій.

На конвертѣ слѣдуетъ написать: „въ Петроковское Губернское Правленіе, объявленіе на устройство мостовыхъ въ гор. Петроковѣ."

Подробныя условія торговъ и смѣта, могутъ быть пересмотрѣны ежедневно, за исключеніемъ табельныхя и праздничныхъ дней, въ административномъ отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Форма объявленія.

Въ слѣдствіе опубликованія Петроковскаго Губернскаго Правленія симъ объявляю, что обязуюсь взять подрядъ по устройству мостовыхъ въ г. Петроковѣ, исчисленный по смѣтѣ въ 4,943 р. 70 1/3 к. за сумму (здѣсь писать сумму цифрами и прописью), подвергаясь условіямъ въ торговыхъ кондиціяхъ изложеннымъ. Квитанцію казначейства на представленный временный залогъ въ количествѣ руб. (или залогъ въ наличныхъ деньгахъ) у сего прилагаю. Мѣсто постояннаго моего жительства въ N. писалъ въ N. числа и мца N. 1869 г.

(Подписать четко имя и фамилію).

Г. Петроковъ, 29 Янв. (10 Февр.) 1869 г.
Совѣтникъ, Либицкій.
Дѣлопроизводитель, Марцинковскій.
1—1

N. D. *983. Люблинское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣденіе, что назначенные было на 18 (30) Января 1869 г. въ третьимъ срокѣ торги на отдачу въ арендное содержаніе дохода отъ продажи питей на крестьянскихъ и дворовыхъ земляхъ въ расположенномъ въ Томашовскомъ Уѣздѣ имѣніи: Ординаціи Замойской, на время съ 20 Августа (1 Сентября) 1868 г., по 1 (13) Января 1870 г., по неявкѣ желающихъ не состоялись и что по сему опредѣляется для етой надобности четвертый срокъ торгамъ на 15 (27) Февраля 1869 г. съ 9 часовъ утра въ присутствіи Томашовскаго уѣзднаго управленія, каковыя торги будутъ производиться изустно (in plus).

Въ составъ сего имѣнія входятъ деревни: Вепржове-озеро, Вулька-Лосинецка, Замяна, Завадки, Кунки, Лосинецъ, Ласохи, Мазильо, Паaръ, Пасѣка, Пасѣчно, Рогузьно, Колонія, Рогузьно, Сабаудія, Уліовъ, Шароволя, Фольварки Гурно и Свиды, а также осада Малки, въ которыхъ находится крестянскихъ 686 и дворовыхъ 47 усадьбъ.

Торги начнутся отъ уменьшенной въ половину установленной для торговъ въ первомъ срокѣ сумы 2,188 руб. 31 коп. то есть отъ 1,094 руб. 15 1/2 коп., за все время аренды.

Въ торгахъ на взятіе въ арендное содержаніе означеннаго дохода, могутъ участвовать всѣ вообще лица, имѣющія право на раздробительную торговлю питьями въ деревнях, на основаніи изложенныхъ въ уставѣ о питейномъ сборѣ въ Царствѣ Польскомъ правилъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должни представить до производства оныхъ, залогъ наличными деньгами, или процентными бумагами Царства или Имперіи, которыя разрѣшено принимать на залоги, залогъ этотъ долженъ составлять 1/4 часть той сумы, отъ которой будетъ производится торги лицамъ же отказавшимся отъ дальнѣйшаго соискательства залогъ тотъ, часъ будетъ возвращенъ.

Означенный пропинаціонный доходъ останется за предложившимъ на торгахъ самую высшую за оный суму залогъ его удерживается до представленія имъ общаго залога, который долженъ составлять 1/4 часть предложенной на торгахъ арендной сумы, каковый залогъ слѣдуетъ внести въ Грубешовское Окружное Казначейство въ теченіи 15 дней по окончаніи торговъ.

Арендаторъ за несвоевременное вступленіе въ права пользованія означеннымъ пропинаціоннымъ доходомъ, никакихъ претензій простирать не въ правѣ.

Прочія за симъ условія по сему предмету, могутъ быть разсматриваемы въ служебные часы въ Томашовскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Люблинъ 28 Января (9 Февраля) 1869 г.
Совѣтникъ, Кузьминскій.

N. D 808. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

На основаніи повелѣнія Генералъ-Фельдмаршала Графа Намѣстника Царства Польскаго сообщеннаго въ отзывѣ Канцеляріи Его Сіятельства, от 1 (13 Декабря прошлаго года за N. 20468, Сѣдлецкое Губернское Правленіе объявлнетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 25 Февраля (9) Марта с. г. въ 1-мъ часу дня въ семъ Правленіи будетъ производиться публичные торги, посредствомъ опечатанныхъ объявленій, на поставку матеріаловъ для постройки мундирной одежды для нижнихъ чиновъ земской стражи Сѣдлецкой Губерніи, по сроку 1869 г., а именно:

а) Сукна темнозеленаго гвардейскаго 635 ар. 10 верш. 18 дроб.—цѣна за аршинъ 1 руб. 79 1/2 к. = 1,141 р. 1 1/3 к.

б) Сукна оранжеваго гвардейскаго—3 ар. 2 вер. 18 дроб. по 2 руб. 40 к. арш. = 7 руб. 59 к.

в) Сукна сѣросиняго гвардейскаго — 442 ар. 12 вер. по 2 р. 40 за аршинъ = 1,062 р. 60 к.

г) Драпа темносѣраго — 1,095 арш. 6 вер,, по 3 р. аршинъ=3,286 р. 12 1/2 к.

д) Холста рубашечнаго (8 вершковой ширины)—3,320 ар. 10 вер., по 8 к. за арш.= 265 р. 65 к,

е) Холста подкладочнаго—1,966 арш. 4 вер. (8 вершковой ширины) по 6 коп. за аршинъ=117 р. 97 1/2 к.

ж) Коленкору чернаго (шириною 1 арш. 5 вер.—316 ар. 4 вер. по 22 коп. за арш.= 69 р. 57 1/2 к.

з) Фламскаго гвардейскаго полотна — 1,612 ар. 14 верш., по 22 коп. за арш. = 354 р. 83 1/4 к.

и) Тесьмы желтой гарусной на петлицы, шириною въ 1/2 вершка, съ тремя красными процвѣтами по краямъ и серединѣ—18 арш. 12 вер. по 6 коп. за арш.= 1 руб. 12 1/2 к.

і) Тесьмы желтой гарусной (костыльковой) шириною 1/4 вершка, съ двумя красными процвѣтами по краямъ—22 ар. 8 верш., по 3 к. за аршинъ 67 1/2 к.

к) Серебрянаго позолоченаго скура (отнюдь не машурнаго), для плечевыхъ петелей старшимъ стражникамъ — 30 арш , по 1 р. 10 к. за аршинъ=33 руб.

л) Скура оранжеваго гаруснаго на плечевыя петли, для прочихъ стражниковъ— 730 ар. по 5 к. за аршинъ=36 р 50 к.

м) Галуна серебрянаго позолоченаго, (отнюдь не мишурнаго), шириною 1/2 вершка, имѣющаго по серединѣ три, и по краямъ двѣ узкія дорожки и между ними, косую ткань, на петлицы воротниковъ и обшлаговъ старшимъ стражникамъ — 35 ар. 10 вер., по 2 руб. за аршинъ=71 руб. 25 коп.

н) Узкаго серебрянаго позолоченнаго галуна (отнюдь не мишурнаго), безъ дорожекъ по срединѣ, шириною въ 1/4 вер., 42 арш. 12 верш., по 60 к. за аршинъ= 25 р. 65 к.

о) Мѣдно-вызолоченныхъ бомбочекъ—1,138 штукъ, по 7½ к. штука=85 руб. 35 коп.

п) Пуговицъ желтой мѣди гладкихъ большаго размѣра—8,104 штуки, по ⅗ к. за одну пуговицу=18 р. 62⅖ к.

р) Пуговицъ желтой мѣди гладкихъ малаго размѣра—1,520 штукъ, по 1 к. за пуговицу=15 р. 20 к.

с) Пуговицъ оловянныхъ черныхъ съ дырочками — 1,771 штукъ, по ¹/₇ к. за каждую=2 руб. 53 к.

т) Пуговицъ оловянныхъ бѣлыхъ съ дырочками — 1,771 шт., по ¹/₇ к. за пуговицу=2 р. 53 к.

у) Крючковъ съ петлями—760 паръ, по ⅛ к. за пару=95 к.

ф) Нитокъ сѣрыхъ—50 ф. 19 золотниковъ, по 60 коп. фунтъ=30 р. 11⅞ к.

х) Нитокъ бѣлыхъ—13 ф. 17 золот., по 96 коп. фунтъ=12 р. 65 к.

ц) Нитокъ черныхъ—13 ф. 17 золот. по 60 коп. фунтъ=7 руб. 90⅝ коп.

ч) Шелку чернаго 1 ф. 30 лот., по 11 р. 52 к. фунт=15 р. 12 к.

ш) Тордъ (изъ торбочнаго холста), для кормленія лошадей—31 штука, по 10 коп. каждая = 3 руб. 10 коп.

щ) Щетокъ для чистки лошадей — 31 штука, по 20 к. каждая=6 р. 20 к.

ъ) Снуровъ къ пистолетамъ — 275 шт., по 70 к. за каждый=192 р. 50 к.

и ь) Кожанныхъ темляковъ къ портупеямъ — 275 штукъ, по 10 кор. за каждый=27 р. 50 к.

Всего на сумму 6,923 руб. 83¾ к.

Торги начнутся отъ показанной общей суммы (6,923 р. 83¾ к.). Каждый затѣмъ желающій принять на себя поставку прописанныхъ матеріаловъ, долженъ къ назначенному сроку представить при объявленіи залогъ въ количествѣ 1,384 рублей, наличностію или въ денежныхъ бумагахъ, принимаемыхъ въ залогъ согласно существующихъ постановленій. Конкурентамъ, за которыми неостанутся торги, представленные ими залоги, тотчасъ, по окончаніи торговъ, будутъ возвращены.

Объявленіе должно быть написано на гербовой 30-ти копѣечнаго достоинства бумагѣ, по прилагаемой у сего формѣ, четко, чисто и безъ всякихъ ошибокъ. Подробныя условія торговъ, могутъ быть разсматриваемы ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, въ Военно Полицейскомъ Отдѣленіи Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія.

На конвертахъ съ объявленіями, должны быть помѣщены слова: „Объявленіе на поставку матеріаловъ для нижнихъ чиновъ стражи Сѣдлецкой Губерніи."

Форма декларацiи.

Вслѣдствіе объявленія Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія, отъ 23 Января за N. 646, я ниже подписавшійся, беру на себя поставку матеріаловъ для постройки мундирной одежды нижнимъ чинамъ Земской стражи Сѣдлецкой Губерніи, на 1869 годъ, въ количествѣ, прописанномъ въ означенномъ объявленіи, за сумму (6,923 руб. 83¾ к.) писать цифрами и прописью), принимая на себя всѣ условія, предъявленныя мнѣ до торговъ. Залогъ, въ размѣрѣ 1,384 рублей, (наличностію или денежными бумагами и какими именно), при семъ прилагаю съ тѣмъ, что въ случаѣ не удержанія при торгахъ, получу таковыя обратно самъ лично, или прошу отправить на мой счетъ по почтѣ въ NN.

Мѣсто постояннаго моего жительства NN. 1869 года (мѣсяцъ и число).

Подпись (имя и фамилія).

Г. Сѣдлецъ, Января 23 дня 1869 г.
2—3 Совѣтникъ, Лескевичъ.

N. D. 975. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ присутствіи онаго 6 (18) Марта 1869 года будутъ производиться изустные торги на продажу 35 мор. 100 прен. казенной земли, безъ строеній, расположенной при г. Рачки, Августовскаго Уѣзда отъ пониженной на ¼ часть суммы т. е. отъ 1,020 р. 45 коп. на прежнихъ условіяхъ, которыя напечатаны въ NN. 57, 62 и 69 Варшавскаго Дневника за 1868 г., съ тѣмъ только измѣненіемъ, что залогъ къ торгамъ долженъ быть представленъ въ 102 р. 5 к.

Г. Сувалки, 27 Января 1869 года.
Вице Губернаторъ, Церетилевъ.
Управляющій Отдѣленіемъ,
Асессоръ, Грабовскій.
Старшій Дѣлопроизводитель,
1—3 Вышковскій.

N. D. 973. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ присутствіи онаго 6 (18) Марта сего года будутъ производиться изустные торги на продажу 148 прентовъ или 8325 квадратныхъ локтей казеннаго незастроеннаго плаца въ Уѣздномъ городѣ Волковышкахъ подъ названіемъ „Кафенгаузъ" отъ пониженной на ¼ часть суммы т. е. отъ 187 р. 31 к. на прежнихъ условіяхъ которые напечатаны въ NN. 57, 62 и 69 Варшавскаго Дневника, N. 9, 10, 11 Губернскихъ Вѣдомостей за 1868 годъ.

Г. Сувалки, Января 27 дня 1869 года.
Вице-Губернаторъ, Церетилевъ.
Управляющій Отдѣленіемъ,
Асессоръ Грабовскій.
Старшій Дѣлопроизводитель,
1—3 Вышковскій.

N. D. 719. *Kancelarja Okręgu Naukowego Warszawskiego*

Podaje niniejszem do wiadomości że na wyrestaurowanie gmachu po Reformackiego w mieście Biała, odbywać się będzie w dniu 14 (26) Lutego r. b w Kancelarji Okręgu Naukowego Warszawskiego in minus licytacja przez opieczętowane deklaracje.

Ausziagiem na powyższą restaurację oznaczona jest suma 9,997 rubli 77 kopiejek.

Deklaracje do tej entrepryzy przedstawiane być mają w Kancelarji Okręgu w dniu wyżej oznaczonym do godziny 2 z południa; po upływie tego czasu, żadne deklaracje przyjęte nie będą.

Anszlag, plany a także warunki licytacyjne powyższych robót przejrzane być mogą każdego dnia w Kancelarji Okręgu w godzinach biurowych

Deklaracje winny być pisane na papierze stemplowym ceny kopiejek 75 podług wzoru poniżej zamieszczonego, napisane zaś w innej formie lub pomazane albo poskrobane przyjętemi nie będą.

Do deklaracji powinno być dołączone vadium w ilości rubli srebrem tysiąc pięćset a to w gotowiźnie albo w papierach publicznych podług kursu lub wartości oddzielnemi rozporządzeniami oznaczonych, albo nakoniec złożony być winien kwit kasy Rządowej przekonywający o wniesieniu do tej entrepryzy vadium w powyższej ilości.

W godzinie wyżej oznaczonej nastąpi otwarcie przyjętych deklaracji, w skutku czego, konkurent odstępujący najkorzystniejszy procent dla Skarbu uznany będzie za utrzymującego się przy entrepryzie.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia przez Kancelarją Okręgu Naukowego Warszawskiego z dnia r. b. w Nrze Dziennika Warszawskiego, zamieszczonego, podaję niniejszą deklarację, którą zobowiązuję się uskutecznić restaurację gmachu po Reformackiego w mieście Biała, odstępując od sumy anszlagowej obliczonej na rubli 9,997 kop. 77 procent (wypisać wyraźnie liczbą i literami ilość odstąpionego procentu od sta), poddając się wszelkim zobowiązaniom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które dokładnie mi są wiadome i przezemnie podpisane.

Kwit kasy na złożone vadium lub vadium w gotowiźnie albo w papierach publicznych (wymienić ich nazwę) załączam.

Stałe moje zamieszkanie pod Nr. przy ulicy pisałem w dnia 1869 r.

Warszawa d. 20 Stycznia 1869 r.
p. o. Dyrektora Kancelarji, Michniewicz.
3—3 Naczelnik Wydziału, Sieczkowski.

N. D. 911. Сосновицкая Таможня симъ дѣлаетъ извѣстнымъ, что 24 Февраля (8 Марта) и слѣдующихъ чиселъ 1869 г., въ зданіяхъ ея (на Станціи Желѣзной Дороги Сосновице), продаваться будутъ съ аукціона, разные конфискованные товары, по оцѣнкѣ на 3,000 руб. серебромъ, а именно: полотно, шерстяные, бумажные и разные другіе товары.

* * *

Komora Celna Sosnowice niniejszem obwieszcza, że w dniach 24 Lutego (8 Marca) i następnych 1869 roku, w gmachu jej (na stacji drogi żelaznej Sosnowice), sprzedawane będą przez publiczną licytację, różne konfiskowane towary, w ogóle na rs. 3,000 oszacowane, a mianowicie: płótno, wełniane, bawełniane i różne inne towary.

Г. Сосновице, 26 Янв. (7 Февр.) 1869 г.
Управляющій Таможнею,
2—3 Синельниковъ.

(N. D. 913). Александровская таможня симъ объявляетъ, что 10 (22) по 14 (26) Февраля с. г. будутъ продаваться въ г. Влоцлавкѣ съ аукціона конфискованные товары по оцѣнкѣ всего на 5,000 руб. состоящіе изъ бумажныхъ, шерстяныхъ, льняныхъ издѣлій, и другихъ разныхъ мелкихъ товаровъ. Эти товары будутъ продаваться ежедневно, начиная съ 11 часовъ утра до 4 по полудни.

* * *

Komora Aleksandrowo niniejszem ogłasza, iż w d. 10 (22) po 14 (26) Lutego r. b., sprzedawane będą w m. Włocławku przez publiczną licytację towary skonfiskowane. oszacowane razem na rs. 5,000, a mianowicie: wyroby wełniane, bawełniane, lniane, oraz inne różne towary. Wyż wspomnione przedmiota sprzedawane będą każdodziennie od godziny 11-ej rano do 4-ej po południu.

Александрово, Января 25 дня 1868 г.
2—3 Авенаріусъ.

N. D 1023. *Начальникъ Радиминскаго Уѣзда.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе что за неплатежъ казенныхъ податей числящихся на имѣніи Крашевъ будутъ продаватся съ публичныхъ изустныхъ торговъ 5 (17) Марта въ 11 часовъ утра въ г. Радиминѣ, разнаго рода мебели, зеркало, карета, коляска, пара каретныхъ лошадей, двое трехлѣтнихъ жеребятъ, двое двухлѣтнихъ жеребятъ и прочее.

Г. Радиминъ, 29 Января 1869 года.
1—3 Маіоръ, Сѣдлецкій.

N. D. 971. *Начальникъ Сохачевскаго Уѣзда.*

На основаніи журнальнаго постановленія Варшавскаго Губернскаго Правленія состоявшагося 12 Октября 1868 г. за N. 7910, симъ объявляется, что въ Сохачевскомъ Уѣздномъ Управленіи 18 Февраля (1 Марта) въ 11 часовъ утра будутъ производиться гласныя торги (in minus) на починку и постройку городскихъ строеній въ городѣ Сохачевѣ а именно:

1. На починку зданія Ратуши съ мѣстнаго исчисленія въ 254 р. 8 к. с.

2. На постройку хозяйственнаго строенія при этомъ зданіи съ смѣтнаго исчисленія въ 655 р. 64½ к. с. и

3. На починку сарая для помѣщенія мѣръ и вѣсовъ съ смѣтнаго исчисленія въ 106 р. 17½ к. с. Лица желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить свидѣтельство мѣстной административно исполнительной власти о состояніи, съ приложеніемъ къ оному квитанціи одной изъ казенныхъ или городской касы въ пріемѣ отъ него залога составляющаго въ размѣрѣ ¹/₁₀ части суммы опредѣленной къ означеннымъ тремъ подрядамъ 101 руб. сер.

Подробныя торговыя условія могутъ быть разсматриваемы желающими ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ Сохачевскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Г. Сохачевъ, 29 Января 1869 года.
Начальникъ Уѣзда, Капитанъ,
1—1 (. . . . . .).

N. D 891. *Магистратъ Города Ловича.*

Такъ какъ назначены троекратные торги по неявкѣ желающихъ несостоялись, потому на основаніи предписанія Варшавскаго Губернскаго Правленія отъ 20 Января с. г. за N. 374; симъ объявляется, что 10 (22) Февраля с. г. въ 11 часовъ утра въ присутствіи Магистрата будутъ производиться торги въ сокращенномъ срокѣ посредствомъ запечатанныхъ декларацiи на счетъ неисправнаго арендатора Шмерли Бляуштейна на двохъгодичное съ 1 Января 1869 г. арендное содержаніе ярмарчнаго и торговаго сборовъ, начиная съ суммы 1,402 руб. въ годъ in minus. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить лично или по почтѣ въ Магистратъ города Ловича запечатанные декларацій, по ниже сказанной формѣ съ приложеніемъ въ оной квитанціи казенной или городской касы на представленный имъ залогъ 140 руб. 20 коп. какъ равно свидѣтельство надлежащей власти удостовѣряющее, что подающій декларацію имѣетъ соотвѣтственное состояніе хорошаго поведенія и совершеннолетніи, къ официяльнымъ подрядамъ способенъ.

Декларацiи должны быть написаны безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ четко съ обозначеніемъ прописью предложенную имъ сумму, въ противномъ же случаѣ какъ равно не составленные по формѣ не будутъ приняты.

Подробные условія желающимъ въ присутствіи Магистрата ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней могутъ быть предявлены.

Г. Ловичъ, 25 Января 1869 года.
1—3 Президентъ, Германъ.

Форма декларацiи.

Вслѣдствіе объявленія Магистратата г. Ловича отъ 25 Января с. г. за N. 109, симъ обязываюсь взять въ двухъ годичное арендное содержаніе съ 1 Января 1869 г. сборъ съ ярмарчнаго и торговаго дохода за сумму (здѣсь прописать цифри словами безъ ошибокъ) годичной платы подвергая себѣ отвѣтственности торговыхъ условій.

Постоянное мое жительство въ NN. писано въ N числа N. мѣсяца и года NN.

N. D. 981. *Магистратъ Губернскаго Города Сувалокъ.*

На основаніи предписанія Сувалкскаго Губернскаго Правленія отъ 24 сего Января за N. 496, Магистратъ симъ объявляетъ, что 25 Февраля (9 Марта) с. г. въ 12 часовъ дня въ Управленіи сего Магистрата будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на отдачу со дня совершенія торговъ по 31 Декабря 1871 г. арендное содержаніе дохода здѣшней городской касы съ скотобойни и убоя скота, начиная торги отъ уменшенной на ¼ часть суммы т. е. 2,077 руб. 73½ к. сер. въ годъ. Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, обязаны представить лично или прислать запечатанныя объявленія, составленныя по прилагаемой при семъ формѣ четко и разборчиво, написанное безъ всякихъ поправокъ и подчистокъ вмѣстѣ съ казначейскими квитанціями въ представленіи залога въ размѣрѣ ¹/₁₀ части объявленной къ торгамъ суммы, неудержавшемуся при торгахъ, залогъ его будетъ возвращенъ до закрытія торговаго производства а за кѣмъ останутся торги тотъ долженъ пополнить свой залогъ до ⅕ части поступленной имъ суммы для отсылки въ Польскій Банкъ на храненіе до истеченія срока контракта.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата Г. Сувалокъ отъ 27 Января с. г. за N. 609, обязываюсь взять въ арендное содержаніе доходъ Сувалкской городской касы со скотобойни и отъ убоя въ ней скота за сумму . . . въ годъ (написать прописью) на условіяхъ изъясненныхъ въ торговыхъ кондиціяхъ квитанціи (такого то) казначейства въ представленіи залога въ количествѣ . . . . . руб. при семъ прилагаю, каковыя деньги въ случаѣ не оставленія за мною торговъ, прошу возвратить мнѣ на руки или отослать по почтѣ, (туда то) числа, мѣсяцъ и годъ.

имя и фамилія

Г. Сувалки, дня 27 Января 1869 г.
1—3 и. д. Президента, Свенцицкій.

N. D 980. *Люблинскій Городовой Магистратъ.*

На основаніи разрѣшенія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 20 Январія (1 Февраля) с. г. за № 150. объявляетъ, что 4 (16) Марта 1869 г. съ 3 до 5 часовъ по полудни въ присутсвіи того же Магистрата, будутъ производится публичные, посредствомъ запечатанныхъ объявлении аукціонные торги на подрядъ, по починкѣ костела, и зданіи нештатнаго женскаго монастыря, Визитокъ въ городѣ Люблинѣ, согласно двумъ смѣтамъ и торговымъ кондиціямъ отъ сумы 1,138 руб. 57 коп., или меньше (in minus).

Желающій участвовать въ торгахъ (за исключеніемъ лицъ нехристіанскаго вѣроисповѣданія) долженъ подать о семъ по указанной ниже формѣ объявленія и внести въ одно изъ казначействъ или городскую касу на залогъ ¹/₁₀ часть назначенной къ торгамъ сумы, то есть 114 руб. полученную же въ томъ квитанцію приложить къ объявленію, ибо наличныя денги при торгахъ, принимаемы небудутъ.

Признанный на торгахъ подрядчикомъ долженъ залогъ свой оставить до истеченія контрактнаго срока, прочимъ же соискателямъ, залогъ тотчасъ будетъ возвращенъ.

Торговыя условія, могутъ быть разсматриваемы въ городовомъ Магистратѣ, во время служебныхъ занятій, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Объявленія слѣдуетъ вручить, или присылать по почтѣ до открытья торговъ, президенту города, они должны быть составлены на русскомъ языкѣ, безъ ошибокъ и подчистокъ, четко, съ обозначеніемъ прописью количества сумы, по ниже указанной формѣ.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Городоваго Магистрата отъ 29 Январія (10 Февраля) с. г. за № 552 заявляю, что я ниже подписавшійся, желаю взять на себя подрядъ по починкѣ костела и зданіи женскаго монастыря Визитокъ въ городѣ Люблинѣ, согласно двумъ смѣтамъ, за суму (написать суму буквами) подчиняясь всѣмъ торговымъ условіямъ, касовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 114 рублей, при семъ прилагаю, съ тѣмъ чтобы залогъ этотъ, если торги замною неостанутся, возвращенъ былъ мнѣ по принадлежности (или прошу выслать на мой счетъ туда то) постоянное мое мѣсто жительства) написать гдѣ, и за симъ объяснить время, и мѣсто составленія заявленія на которомъ четко подписать имя и фамиліи.

Люблинъ дня 29 Января (10 Февр.) 1869 г.
Президентъ Города, Волинскій.
Секретарь Магистрата, Езерскій.

N. D. 1027. *Начальникъ Восточнаго Горнаго Округа.*

Въ Управленіи Горныхъ Заводовъ Восточнаго Округа въ Сухедневѣ дня 27 Февраля (11 Марта) 1869 г. въ три часа по полудни будутъ производиться посредствомъ запечатанныхъ декларацій на гербовой бумагѣ 30 к. достоинства по ниже изложенной формѣ составленныхъ и до срока торговъ Начальнику Округа представленныхъ, торги in plus, на продажу движимаго инвентарія принадлежащаго кузницкимъ мастерскимъ Шидловецкаго Отдѣла, оцѣненнаго на 349 руб. 39½ коп. сер.

Желающіе купить этотъ инвентарь обязаны къ своимъ декларацiямъ приложить казначейскія квитанціи на предста-

вленный залогъ 175 р. и на издержки по объявлении 10 р. с.

Торговыя условія, а равно вѣдомость предметамъ къ продажи назначеннымъ и цѣны за оныя установленныя читать можно въ Управлении Округа въ Сухедневѣ каждаго дня за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма декларацiи.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Восточнаго Горнаго Округа отъ 31 Января 1869 г. N. 5977, симъ объявляю, что обязываюсь купить движимый инвентарь принадлежащій къ кузничнымъ мастерскимъ Шидловецкаго Отдѣла за суму (вписать суму прописью и цыфрами) подвергаясь торговымъ условіямъ и предостереженіямъ мною прочитаннымъ и понятымъ.

Казначейскія квитанціи на залогъ и издержки по объявленіи при семъ прилагаю, которыя въ случаѣ несостоявшихся за мной торговъ желаю получить на мои руки.

Постоянно проживаю въ N. всего ближе почтовой станціи N.

Писалъ въ N. числа N.

(Подписать имя и фамилію).

въ Сухедневѣ, 31 Января 1869 года.

1—3 въ и. д. Зборскій.

N. D. 939. *Ново-Александрійское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что 24 Февраля (8 Марта) 1869 г. въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ Мокрадкахъ, будутъ производиться публичные торги на продажу буреломнаго дерева въ Рудской дачѣ, именно:

1. Въ округахъ II и III той дачи, оцѣненнаго на сумму 297 руб. 24 коп.

2. Въ IV округѣ, оцѣненнаго на сумму 74 руб. 85½ коп.

Приступающій къ торгамъ долженъ представить залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части оцѣночной суммы.

Прочія же условія сихъ торговъ, могутъ быть разсмотримаемы ежедневно въ канцеляріи Лѣснаго Управленія.

Мокрадки, 27 Янв. (8 Февр.) 1869 г.

и. д. Старшаго Лѣсничаго,

1—3 Лѣсный Комисаръ, Голлякъ.

N. D 938. *Ново-Александрійское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что 28 Февраля (12 Марта) 1869 г. въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ Мокрадкахъ будутъ производиться публичные торги in minus на подрядъ постройки по нормальнымъ планамъ строеній на усадьбѣ Старшаго Лѣсничаго Ново-Александрійскаго Лѣсничества отъ увеличенной Финансовымъ Управленіемъ суммы 1,970 рублей съ прибавленіемъ безплатнаго лѣснаго матеріала находящагося на мѣстѣ возведенія строеній, въ количествѣ опредѣленномъ нормальными смѣтами.

Приступающій къ торгамъ долженъ представить залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части лицитаціонной суммы. Прочія же контрактовыя условія могутъ быть разсматриваемы въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ Мокрадкахъ.

Мокрадки, 24 Янв. (5 Февр.) 1869 г.

и. д. Старшаго Лѣсничаго,

1—3 Лѣсный Комисаръ, Голлякъ.

N. D. 783. *Кольское Лѣсное Управленіе.*

По случаю несостоявшагося торга опредѣленнаго въ первымъ срокѣ 17 (29) Января с. г. на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ 1869 г. въ здѣшнемъ лѣсничествѣ, симъ объявляетъ, что на основаніи распоряженія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 9 Декабря 1868 года за N. 27605/13642 въ деревни Гай, Кольскаго Уѣзда въ канцеляріи Лѣснаго Управленія 21 Февраля (5 Марта) с. г. въ 11 часовъ утра, въ присутствіи Старшаго Надлѣсничаго, будетъ производиться вторичный изустный торгъ in plus на продажу лѣса въ лѣсосѣкахъ 1869 г. отдѣльно участками, а именно:

1. Въ участкѣ Осове I округа, N. 15 лѣсосѣки, начиная съ оцѣночной суммы 1,654 р. 38 к.

2. Въ участкѣ Кейше, III округа N. 14 лѣсосѣки, начиная съ оцѣночной суммы 1,396 руб. 62 к.

Каждый желающій участвовать въ торгѣ обязанъ имѣть при себѣ залогъ, соотвѣтствующій $^1/_{10}$ части стоимости лѣса, выставленнаго на аукціонный торгъ.

О другихъ условіяхъ той продажи, можно узнать въ Кольскомъ Лѣсномъ Управленіи, кромѣ дней праздничныхъ, въ установленные для занятія часы, а мѣстная лѣсная стража укажетъ желающимъ лѣсъ выставленный въ продажу.

Гай, Января 20 дня 1869 года.

2—3 Старшій Надлѣсничій, Садовскій.

N. D. 937. *Любохенское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 14 Января 1869 г. за N. 29866/14545, въ Любохенскомъ Лѣсномъ Управленіи, 27 Февраля (11 Марта) с. г. въ 10 часовъ утра, будутъ производиться изустные публичные торги на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ предполагаемыхъ на 1869 годъ, отдѣльно по каждому изъ участковъ:

1. Бялобржезіе, округъ I, изъ лѣсосѣки N. 21, начиная отъ оцѣночной суммы 634 руб. 83 коп.

2. Жондловице, окр. I, изъ лѣсос. N. 14, начиная отъ оцѣночной суммы 704 руб 7 коп.

3. Гацона, окр. I, изъ лѣсос. N. 24, начиная отъ оцѣночной суммы 219 руб. 52 коп.

4 Потокъ, окр. I, изъ лѣсос N. 17, начиная отъ оцѣночной сумму 592 р. 72 к.

5. Потокъ, окр. I, изъ лѣсос. N. 18, начиная отъ оцѣночной суммы 694 руб. 99 коп.

6. Потокъ, окр. I, изъ лѣсос. N. 19, начиная отъ оцѣночной суммы 1,166 руб. 2 коп.

7. Коневке, окр. I, изъ лѣсос. N. 19, начиная отъ оцѣночной суммы 851 руб. 20½ коп.

8 Цыганъ, окр. I, изъ лѣсос. N. 17 и 18, начиная отъ суммы 75 руб. 99 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить залогъ, наличными деньгами или ликвидаціонными листами или другими Государственными бумагами Имперіи и Царства, по курсѣ установленномъ Министерствомъ Финансовъ, или же Закладными Листами Земскаго Кредитнаго Общества въ количествѣ соотвѣтствующемъ $^1/_{10}$ части означенной оцѣнки.

Подробныя условія къ предстоящимъ торгамъ; могутъ быть пересмотриваемы желающими ежедневно, во время назначенное для службы, въ Любохенскомъ Лѣсномъ Управленіи, назначенный же къ продажѣ лѣсъ, покажетъ мѣстная Лѣсная Стража.

д. Любохенекъ, Янв. 28 (Фев. 9) д. 1869 г.

Старшій Надлѣсничій,

1—3 Богушевичъ.

N. D. 1048. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Celestyny z Szurików Juljana Pogonowskiego obywatela małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, czyli obojga mał. Pogonowskich, w Nowej Pradze pod Warszawą pod Nr. 40 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Ksawerego Chraszczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 511 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 1,800 z procentem od dnia 1 Marca 1867 r. od daty ostatniego kwitu na procent wydanego, oraz kosztami od Aleksandra Zarzyckiego obywatela właściciela nieruchomości w Pradze pod Warszawą pod Nr. 404 położonej, tamże zamieszkałego, protokułem Władysława Popławskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 7 (19) Czerwca 1867 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 404 przy ulicy Brukowej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju wydziału IV, w urzędzie policji wykonawczej cyrkułu XII, w gminie tegoż cyrkułu i Magistratu miasta Warszawy, w cyrkule administracyjnym XII na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 3 położona, przybliżonej rozległości około łokci kw. 2945 mająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona; prawem własności do Aleksandra Zarzyckiego należąca, i w tegoż posiadaniu zostająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom frontem od ulicy Brukowej obrócony, murowany, o parterze, o facjatach, dach gontami kryty, o dwóch kominach murowanych.
2. Oficyna murowana o parterze, kominie murowanym gontami kryta.
3. Szopa drewniana gontami kryta.
4. Śmietnik deskami ogrodzony.
5. Przystawka drewniana na komórki gontami kryta.
6. Dwie kloaki gontami kryte, z dwoma kominami drewnianemi.
7. Szopa drewniana gontami kryta.
8. Zabudowania drewniane gontami kryte, na komórki przeznaczone.
9. Podwórko w małej części brukowane.
10. Studnia pompla, drewnianą zwana.
11. Ogródek warzywny.

Parkan z desek.

W nieruchomości tej jest 10 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilości ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ksawerego Chraszczewskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod N. 511 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału Cywilnego tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod N-rem 387 urzędującemu na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Teofilowi Vogt, Pisarzowi Sądu Pokoju w Pradze przy Warszawie pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom, dnia 5 (17) Czerwca 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 8 (20) Sierpnia 1867 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 9 (21) Października 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ksawery Chraszczewski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 21 Sierp. (2 Wrześ.) 1867 r

w z. Podpisarz Trybunału,

Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 21 Sierp. (2 Wrześ.) 1867 r.

w z. Podpisarz Trybunału,

Juljan Świerczowski.

Następnie po odbyciu w d. 9 (21) Października, 23 Października (4 Listopada) i 6 (18) Listopada 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych sprzedaży nieruchomości Nr. 404, w Pradze pod Warszawą położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z d. 6 (18) Listopada 1867 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia wyż wymienionej nieruchomości na d. 4 (16) Grudnia 1867 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 2,500, zaś w terminie ostatecznym od ⅔ części szacunku saksą biegłych sporządzić się mianą wynalezionego.

Warszawa, d. 8 (20) Listopada 1867 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 404, w Pradze pod Warszawą położona, przysądzoną została przygotowawczo Ksaweremu Chraszczewskiemu Patronowi, za sumę rsr. 2,500 i Trybunał wyrokiem daty 4 (16) Grudnia 1867 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży rzeczonej nieruchomości na d. 5 (17) Lutego 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod N. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy czyli od ⅔ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Na Wadium złożyć należy sumę rs. 1,000.

Warszawa d. 9 (21) Grudnia 1867 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym w d. 15 (27) Lutego 1868 r. w Trybunale Cywilnym w Warszawie ostatecznie odbytym, nieruchomość pod N. 404 w Pradze pod Warszawą położona, przysądzoną została Edmundowi Grzymskiemu Patronowi za sumę rs. 4,262, jako najwyżej postąpioną. Nieruchomość tę nabyli Markus Grodepau subiekt handlowy pod Nr. 1211, i Daniel Saksenhaus kupiec pod N. 1025 w Warszawie zamieszkali. Gdy Grodepau i Saksenhaus warunków licytacyjnych niedopełnili, jak przekonywa o tem świadectwo Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie wydziału I. daty 3 (15) Września 1868 r. wydane, przeto Jan Głogowski majstor profesji krawieckiej, w Warszawie pod Nr. 643 zamieszkały zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania relicytacyjnego u Franciszka Grajnerta Patrona w Warszawie pod Nr. 586B. obrane mający, wierzyciel hypoteczny sumy rs. 630, z procentem 5%, od dnia 1 Sierpnia n. s. 1866 r. zaległym, przez tegoż Patrona działający przedsięwziął sprzedaż w drodze relicytacji przez publiczną licytację na risico Markusa Grodepau i Daniela Saksenhaus nieruchomości N. 404 w Pradze pod Warszawą położonej, a to w myśl art. 738 i 739 K. P. S. Termin do pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków dodatkowych sprzedaży w drodze relicytacji nieruchomości N. 404 w Pradze pod Warszawą położonej, wyznaczony został na d. 11 (23) Marca 1869 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej. Licytacja zacznie się od sumy rs. 2,841 kop. 67, jako ⅔ części szacunku na licytacji przez Markusa Grodepau i Daniela Saksenhaus postąpionej.

Warunki dodatkowe w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego wydziału I. w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego i u Franciszka Grajnerta Patrona, pod Nr. 583B. w Warszawie zamieszkałego, przejrzane być mogą.

Warszawa d. 3 (15) Lutego 1869 r.

Franciszek Grajnert, Patron.

N. D. 1044 *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Walerji z Kowalewskich 1-o ślubu Leśniewskiej, 2 o Pieniążek, Marjana Pieniążek obywatela małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża czyniącej, wspólnie z nim w Warszawie pod N-rem 1077a zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Edwarda Kowalskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1771 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 34 500 w Listach Zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Serji II, Okresu III z bieżącemi kuponami, z dopłatą różnicy kursu do wysokości 76 za sto, z procentem prawnym 5% od dnia 18 (30) Listopada 1867 roku liczącym się i kosztów od Jozefa Tomasza i Ludwiki z Szubertów małżonków Grodzickich obywateli, właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1532 położonej, a zaś w Warszawie pod Nr. 411 zamieszkałych i zamieszkanie tamże prawne obrane mających, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 16 (28) Marca 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod N-rem 1532 przy ulicy Chmielnej, w gminie Magistratu miasta Warszawy, w Cyrkule Policyjnym X, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III-go w Warszawie na gruncie czynszowym, z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 6 kop. 58½ położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Józefa Tomasza i Ludwiki z Szubertów małżonków Grodzickich należąca i w tychże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadr. 4000 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana trzy piętrowa blachą kryta, 14 kominów murowanych mająca.
2. Oficyna murowana jedno-piętrowa blachą kryta, o 1 kominie murowanym.
3. Budynek murowany blachą kryty, mieszczący w sobie wozownie, stajnie i kloaki.
4. Ogródek mały sztachetkami z drzewa roboty stolarskiej, na podmurowaniu z cegły z futką takąż, zaś od sąsiedniej posesji murem ograniczony, w ogródku tym jest altanka z desek blachą kryta, drzew owocowych sztuk 2
5. Ogródek większy również sztachetami ogrodzony, w tym ogródku drzewek 3
6. Mur z cegły palonej z daszkiem blachą kryty, oddzielający dziedziniec od tylnych posesji.
7. Dziedziniec w całości kamieniem polowym wybrukowany, w środku którego jest kląb i drzew sztuk 7.
8. Studnia żelazna z korbą i pompą również żelazną.

W nieruchomości tej jest 17-stu lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych, prócz tego rządca i stróż zajmują lokale.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Edwarda Kowalskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod N-rem 1771 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod N-rem 387 urzędującemu, na ręce Stefana Mitraszewskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III-go w Warszawie, w Warszawie pod N-rem 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 16 (28) Kwietnia 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10-ej z rana, dnia 18 (30) Czerwca 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Edward Kowalski, Patron przy Trybunale Cywilnym w

Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 29 Kwiet. (11 Maja) 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 29 Kwiet. (11 Maja) 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 18 (30) Czerwca, 2 (14) i 16 (28) Lipca 1868 roku, trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1532 w Warszawie położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 16 (28) Lipca 1868 roku zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 2 (14) Września 1868 roku godzinę 10 rano, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej. Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia, zacznie się od sumy rs. 35,000, jako szacunku przez popierającą sprzedaż podanego.

Warszawa d. 30 Lipca (11 Sierpnia) 1868 r.
w z. Podpisarza Trybunału,
Juljan Sierczewski

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 1532 w Warszawie położona, przysądzoną została przygotowawczo Edwardowi Kowalskiemu Patronowi za rs. 35,000 i Trybunał wyrokiem daty 2 (14) Września 1868 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 18 (30) Października 1868 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 35,000, jako szacunku przez popierającą sprzedaż podanego.

Warszawa dnia 2 (14) Września 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy w terminie powyższym nieruchomość Nr. 1532 w Warszawie położona, za sumę najwyżej postąpionego rs. 49,999 Teodorowi Łąckiemu Obrońcy przy Senacie, ostatecznie przysądzoną została, który gdy deklaracji prawem przepisanej dla kogo tę nieruchomość nabył w ciągu dni ośmiu nie złożył, a co większa warunków licytacyjnych dotąd nie dopełnił, wyroku adjudykacyjnego nie wyjął, jak o tem świadectwo przez Pisarza Trybunału Cywilnego Warszawskiego w dniu 12 (24) Listopada 1868 roku ekstrahenta subhastacji Pieniążkowej wydane przekonywa, przeto na zasadzie powołanego powyż świadectwa, oraz art. 737 K 738 K. P. S., na żądanie tejże samej ekstrahentki subhastacji Walerji z Kowalewskich Pieniążek Marjana Pieniążek żony, w Warszawie jak wyżej zamieszkałych i zamieszkanie prawne obrane mającej, wystawia się na powtórną sprzedaż w drodze resubhastacji czyli relicytacji, nieruchomość Nr. 1532 w Warszawie położona, a to na resico i niebezpieczeństwo Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Senacie.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych w drodze resubhastacji, odbędzie się w dniu 26 Grudnia (7 Stycznia) 1868/9 r. o godzinie 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I, a sprzedażą w drodze resubhastacji dyrygować będzie Edward Kowalski Patron Trybunału, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Licytacja w terminie drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia rozpocznie się od sumy rs. 33,332 kop. $66^{2}/_{3}$, jako dwóch trzecich części licytum przez Teodora Łąckiego, Obrońcę przy Senacie postąpionego.

Warszawa d. 25 Listop. (7 Grud.) 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniu 26 Grudnia (7 Stycznia) 1868/9 r. o godzinie 10 z rana pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych w drodze resubhastacji sprzedaży nieruchomości Nr. 1532 w Warszawie położonej, wyznaczony został termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 9 (21) Stycznia 1869 r. godzinę 10 z rana, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej. Licytacja zacznie się od sumy rs. 33,332 kop. $66^{2}/_{3}$, jako $^{2}/_{3}$ części licytum przez Teodora Łąckiego postąpionego.

Edward Kowalski, Patron Tryb.

Po odbyciu w dniu 9 (21) Stycznia 1869 r. o godzinie 10 z rana, drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w drodze relicytacji nieruchomości Nr. 1532, a zarazem przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości, w którym taż nieruchomość przygotowawczo przysądzoną została Kowalskiemu Patronowi za sumę rs. 33,332 kop $66^{2}/_{3}$, Trybunał wyrokiem w tymże dniu zapadłym, termin do trzeciej publikacji a zarazem ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1532 na dzień 13 (25) Lutego r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w Wydziale I. Licytacja zacznie się od sumy rs. 33,332 kop. $66^{2}/_{3}$, jako $^{2}/_{3}$ części licytum przez Teodora Łąckiego postąpionego. Vadium oznaczone jest na rsr. 3,000, w gotowiźnie lub w papierach bankowych z wyłączeniem wszelkich innych wartości papierowych.

Edward Kowalski, Patron Tryb.

N. D. 1039.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 1779 zamieszkały, podaje do wiadomości, że w wykonaniu wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie w d. 11 (23) Stycznia 1868 r. na powództwo Lejzera Koernera, kupca, w Warszawie pod Nr. 247*B.* zamieszkałego, jako beneficjalnego spadkobiercy niegdy Mozesa Eljasza Koernera, przeciwko Szai Koernerowi kupcowi pod Nr. 957, Lewkowi Wolfowi Koernerowi b. kupcowi pod Nr. 2249, Chai z Koernerów Izaaka Cohn kupca żonie, w asystencji i za upoważnieniem męża czynić winnej, czyli obojgu małżonków Cohn, pod № 2597/8, Chanie z Koernerów Simona Winawer kupca żonie, w asystencji i za upoważnieniem męża czynić winnej, czyli obojgu małżonkom Winawer pod № 1608a, wszystkim w Warszawie zamieszkałym, oraz Chilowi Stückgold, jako ojcu i opiekunowi głównemu nieletnich: Icyka, Izraela, Ryfki, Abrachama i Motla, po Surze z Koernerów Stückgold pozostałych dzieci, pod № 2256 w Warszawie zamieszkałemu i Markusowi Kroll kupcowi, jako jedynemu synowi i spadkobiercy po zmarłej Brajndli Ryfce z Koernerów Eleazara Kroll żonie, w Warszawie pod № 2250 zamieszkałemu zapadłego, dział spadku po Mezesie Eljaszu Koernerze pozostałego, oraz oszacowanie nieruchomości w Warszawie pod № 2592/3 położonej nakazującego, a także w wykonaniu wyroku tegoż Trybunału z dnia 31 Maja (12 Czerwca) 1868 roku oszacowanie rzeczonej nieruchomości zatwierdzającego, sprzedaną będzie przez publiczną licytację w drodze działów

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Bugaj pod № 2592/3 położona, składająca się a) z domu frontowego murowanego o parterze i 4 piętrach; b) składów czyli spichrza murowanego, piętrowego; c) takiegoż spichrza parterowego; d) domku frontowego murowanego, parterowego; e) oficyny murowanej w części rozebranej, oraz innych zabudowań gospodarskich. Gruntu pod całą nieruchomością jest łokci kwadratowych 7664.

Sprzedaż odbędzie się w Trybunale Cywilnym w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod № 549 przed W. Andrzejem Kokowskim Asesorem Trybunału delegowanym, przed którym też termin pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży rzeczonej nieruchomości w dniu 28 Czerwca (10 Lipca) 1868 r. się odbył, poczem termin do drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia na d. 2 (14) Grudnia t. r. godzinę 10 z rana wyznaczony został.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 19,951 kop. $50^{1}/_{4}$, jako szacunku taksą biegłych wykrytego.

Bliższe objaśnienia i warunki sprzedaży, przejrzane być mogą w kancelarji podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie wydziału IV pod № 549 istniejącej, oraz u popierającego sprzedaż tę podpisanego Patrona, w miejscu jak na początku zamieszkałego.

Warszawa dnia 2 (14) Lipca 1868 roku.
Stanisław Rotwand.

W terminie powyższym odbyło się przygotowawcze przysądzenie nieruchomości w Warszawie pod № 2592/3 położonej, termin zaś do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1868/9 r. godzinę 5 po południu w wydziale IV Trybunału w miejscu zwykłych posiedzeń wyznaczony został. W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 19,951 kop. $50^{1}/_{4}$ jako szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 3 (15) Grudnia 1868 r.
Stanisław Rotwand.

Gdy termin powyższy dla braku licytantów spełzł bezskutecznie Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 2 (14) Stycznia 1869 zapadłym, taksę nieruchomości № 2592/3 w Warszawie do $^{2}/_{3}$ części obniżył, a W. Kokowski Asesor Trybunału Cywilnego w Warszawie delegowany nowy termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na d. 14 (26) Lutego 1869 r. godzinę 5 po południu wyznaczył. Termin ten odbędzie się w wydziale IV Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod № 549, a licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 13,301 kop. $^{1}/_{4}$ jako $^{2}/_{3}$ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 1 (13) Lutego 1869 r.
Stanisław Rotwand, Patron.

N. 1038.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, pod Nr. 1779 przy ulicy S-to Jerskiej zamieszkały, podaje do wiadomości, że w wykonaniu wyroków Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w dniach 14 (26) Października 1865 roku, oraz 2 (14) Marca 1866 roku, na powództwo Tomasza Krzewskiego b. Komornika, w Warszawie pod Nr. 2333 zamieszkałego, przeciwko Franciszkowi Wojcickiemu, urzędnikowi Dyrekcji Ubezpieczeń w Warszawie pod Nr. 2333 zamieszkałemu, w imieniu własnem, oraz jako opiekunowi głównemu nieletniego Karola Wojcickiego, tudzież Stanisławowi Karwowskiemu urzędnikowi, w Warszawie pod N. 2487 zamieszkałemu, jako przydanemu opiekunowi tegoż nieletniego Karola Wojcickiego, oraz Janowi Micewiczowi, urzędnikowi Rządu Gubernjalnego Warszawskiego, w Warszawie pod Nr. 2399 zamieszkałemu, jako opiekunowi ad hoc dla nieletniego Karola Wojcickiego, uchwałą Rady Familijnej w Sądzie Pokoju O-gu i miasta Warszawy Wydziału II, w d. 19 (31) Lipca 1865 r. zdziałaną mianowanemu zapadłych, pierwszego dział spadku po Karolinie z Komerów 1-mo Wojcickiej, 2-do voto Krzewskiej pozostałego, oraz sprzedaż nieruchomości Nr. 2333 w Warszawie nakazującego, a drugiego oszacowania tejże nieruchomości zatwierdzającego, sprzedaną będzie przez publiczną licytację w drodze działów nieruchomość w Warszawie pod Nr. 2333 położona

Nieruchomość ta, składa się: a) z domu frontowego, drewnianego, parterowego, gontem krytego; b) oficyny w podwórzu drewnianej, parterowej, gontem krytej; c) oficyny drewnianej z tyłu posesji stojącej, parterowej, z suterenami murowanemi i mieszkaniami poddasznemi; d) komórek; e) stajni; f) parkanów, oraz innych zabudowań gospodarskich.

Gruntu pod całą nieruchomością jest łokci kwadr. 6615.

Sprzedaż odbędzie się w Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w miejscu zwykłych tegoż posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, przed W-ym Felicjanem Lewandowskim Asesorem Trybunału Delegowanym, przed którym też termin pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży rzeczonej nieruchomości, w dniu 16 (28) Marca 1866 r. się odbył, poczem termin do drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia powyż wzmiankowanej nieruchomości, na d. 27 Kwietnia (9 Maja) godzinę $9^{3}/_{4}$ z rana, wyznaczony został.

Licytacja w terminie tym, rozpocznie się od sumy rsr. 15,187 kop. $68^{1}/_{4}$, jako szacunku taksą biegłych wynalezionego

Bliższe objaśnienia i warunki sprzedaży, przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Wydziału I Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 istniejącej, oraz u popierającego sprzedaż tę podpisanego Patrona, w miejscu jak na początku zamieszkałego.

Warszawa d. 17 (29) Marca 1866 r.
Stanisław Rotwand, Patron.

W terminie powyżej oznaczonym odbyło się przygotowawcze przysądzenie nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2333 położonej. Termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 17 (29) Maja 1866 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I ym Trybunału, w miejscu zwykłych posiedzeń wyznaczony został. W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 15,187 kop. $68^{1}/_{4}$, jako szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 2 (14) Maja 1866 r.
Stanisław Rotwand.

Gdy termin powyżej oznaczony dla braku licytantów spełzł bezskutecznie. Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem w dniu 27 Października (8 Listopada) 1866 r. zapadłym, taksę nieruchomości Nr. 2333 w Warszawie do rsr. 10,122 kop. 57 obniżył i W. Lewandowski Asesor delegowany, nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 25 Lipca (6 Sierpnia) 1868 r. godzinę 2 z południa w Wydziale I Trybunału pod Nr. 549 oznaczył. Licytacja w terminie tym rozpocznie się od obniżonego szacunku, czyli od sumy rsr. 10,122 kop. 57.

Warszawa d. 6 (18) Lipca 1868 r.
Stanisław Rotwand.

Gdy termin powyżej oznaczony spełzł dla braku licytantów, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem w dniu 11 (23) Grudnia 1868 r. zapadłym, taksę nieruchomości Nr. 2333 w Warszawie powtórnie do rsr. 6,748 kop. 38 obniżył, a W. Lewandowski Asesor delegowany, nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 14 (26) Stycznia 1869 roku godzinę 2 z południa w Wydziale I Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 oznaczył. Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rsr. 6,748 kop. 38, jako powtórnie obniżonego szacunku.

Warszawa d. 30 Grudnia (11 Stycz.) 1868/9 r.
Stanisław Rotwand.

Termin powyżej oznaczony do ostatecznego przysądzenia również dla braku licytantów nie odbył się. Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem w dniu 23 Stycznia (4 Lutego) 1869 r. wydanym, taksę nieruchomości Nr. 2333 w Warszawie do rsr. 4,498 kop. 92 obniżył, a W. Lewandowski Asesor delegowany nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 14 (26) Lutego 1869 r. godzinę 2 z południa w Wydziale I Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 oznaczył. Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rsr. 4,498 kop. 92, jako zniżonego szacunku.

Warszawa d. 31 Stycznia (12 Lutego) 1869 r.
Stanisław Rotwand.

N. D. 1035. *Судебный Приставъ при Апелляціонномъ Судѣ Царства Польскаго.*

Извѣщаю публику, что 7 (19) Февраля с. г. въ 9 часовъ, за Желѣзною брамою въ Варшавѣ: мебель сосновая, бѣлье мужеское и т. п.; т. ч. въ 11 часовъ, тамъ же: канделябровъ мѣдныхъ два, кольцевъ пара, шапка бобровая и т. п.; 22 т. м. въ 10 часовъ, при Трехъ Крестахъ: мебель магоневая и т. п.; т. ч. въ 12 часовъ, въ Старомъ Мѣстѣ: гардеробъ мужескій и дамскій, сундучекъ кожанной и т. п., какъ законно занятыя за долги движимости, съ публичныхъ торговъ будутъ проданы.

1—1 Станиславъ *Навроцкій.*

N. D. 1036. Извѣщаю: что Февраля 6 (18) дня с. г. въ 12 часовъ полдня на торгу имѣнуемымъ Мурановъ, и Февраля 10 (22) дня с. г. въ 12 часовъ полдня, на торгу Гржибовъ, въ Варшавѣ занятые законно движимости, съ краснаго дерева и ясеновые а именно: канапы, кресла, стулья, кресла, столы, кроваты, шкафы, бюро, умывальница, консолѣ и зеркала, и т. п. разные вещи, черезъ публичную лицитацію проданы будутъ.

И. Курманъ, Судебный Приставъ.

*

Podaje do wiadomości, że w d. 6 (18) Lutego r. b. o godzinie 12 w południe, na targu publicznym Muranów zwanym, i w dniu 10 (22) Lutego r. b. o godzinie 12 w południe, na targu Grzybów zwanym, w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości machoniowe i jesionowe, jako to: kanapy, krzesła, fotele, stoły, łóżka, szafy, biórko sekretarka, umywalnik, konsole i lustra, i t. p. różne przedmiota, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

1—1 J. *Kurman*, Komornik.

N. D. 1050. Wiadomo czynię, iż prawnie zajęte w egzekucji sądowej ruchomości, jako to: płaszcz szopowy, kozeta, stolik do kart i dwie napolenki machoniowe, w d. 6 (18) t. m. o godzinie 11 z rana, przez publiczną licytację w rynku Starego-miasta sprzedane będą.

Warszawa d. 3 (15) Lutego 1869 r.
1—1 *A. Gawryluw*, Komornik.

N. D. 1033. W dniu 6 (18) Lutego r. b. o godzinie 10 z rana na targu za Żelazną-bramą w Warszawie, meble machoniowe, jesionowe, lustra, zegary, powóz, sanki i t. p. w tymże dniu o godzinie 2 z południa na targu Sewerynów w Warszawie, meble machoniowe, jesionowe, lustra, zegar, obrazy olejne, i t. p., wszystkie jako prawnie zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedane będą.

J. Szymanowski Komornik.

N. D. 1034. Prawnie zajęte meble machoniowe, jesionowe, wiedeńskie, łóżko żelazne, dywaniki, sardynki w pudełkach 100 pudełek i t. p. ruchomości, sprzedane będą w dniu 6 (18) b. m. i r. o godzinie 10 rano na Starym mieście, w dniu 7 (19) b. m. i r. o godzinie 10 i 11 na Starym-mieście i o 12 z południa pod Trzema Krzyżami, a w dniu 10 (22) b. m. i r. o godzinie 10 i 11 rano za Żelazną-bramą w Warszawie, przez publiczną licytacją.

A. Nowicki Komornik.

N. D. 1037. Podpisany komornik, podaje do powszechnej wiadomości, iż prawnie zajęte dochody nieruchomości Nr. 1379 w Warszawie, głównym frontem przy ulicy Marszałkowskiej położonej, na rok jeden poczynając od dnia 1 Kwietnia n. s. 1869 i do tegoż dnia i miesiąca 1870 r. przez publiczną licytację wydzierżawione będą.

Termin do odbycia tej licytacji przedemną komornikiem na gruncie wspomnionej nieruchomości na dzień 25 Lutego (9 Marca) 1869 r. godzinę 2 z południa oznaczam.

Licytacja rozpoczynać się będzie od sumy rsr. 2,500.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w mojej kancelarji w Warszawie przy ulicy Św. Jerskiej pod Nr. 1776*a.* utrzymywanej.

Warszawa dnia 15 (27) Stycznia 1869 r.
A. Tymecki, Komornik.

N. D. 1054. Do dzisiejszego Numeru Dziennika Warszawskiego dołącza się dla Prenumeratorów na Warszawę

CENNIK PŁÓCIEN.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.— Za pozwoleniem Cenzury.